EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2021/1545

(2021. gada 29. aprīlis)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments

EIROPAS PARLAMENTS,

— ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 100. pantu, 104. panta 3. punktu un V pielikumu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A9-0044/2021),

A. tā kā galīgajiem pārskatiem pievienotajā apliecinājumā Eiropas Parlamenta ("Parlaments") grāmatvedis pauž pamatotu pārliecību par to, ka pārskati visos būtiskajos aspektos patiesi atspoguļo Parlamenta finanšu stāvokli, darbību rezultātus un naudas plūsmu;

B. tā kā saskaņā ar parasto kārtību Parlamenta administrācijai tika nosūtīti 192 jautājumi un Parlamenta Budžeta kontroles komiteja saņēma rakstiskas atbildes un tās publiski apsprieda, klātesot par budžeta jautājumiem atbildīgajam priekšsēdētāja vietniekam, ģenerālsekretāram, Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu iestādes ("Iestāde") direktoram un iekšējam revidentam;

C. tā kā vienmēr ir iespējams uzlabot publisko finanšu pārvaldības kvalitāti, efektivitāti un rezultativitāti, pārbaude ir nepieciešama, lai nodrošinātu politiskās vadības un Parlamenta administrācijas atbildību Savienības pilsoņu priekšā,

Parlamenta budžeta un finanšu pārvaldība

1. norāda, ka Parlamenta 2019. gada galīgo apropriāciju kopsumma bija 1 996 978 262 EUR jeb 18,5 % no daudzgadu finanšu shēmas ([1]) V izdevumu kategorijas, kas paredzēta visu Savienības iestāžu 2019. gada administratīvajiem izdevumiem, un kopumā par 2,4 % pārsniedza 2018. gada budžetu (1 950 687 373 EUR);

2. norāda, ka iegrāmatoto ieņēmumu kopējais apmērs 2019. gada 31. decembrī bija 207 521 070 EUR (2018. gadā – 193 998 910 EUR), no kuriem 36 566 236 EUR bija piešķirtie ieņēmumi (2018. gadā – 30 783 590 EUR);

3. uzsver, ka 67,8 % no kopējām saistībām veidoja četras nodaļas: 10. nodaļa ("Iestādes locekļi"), 12. nodaļa ("Ierēdņi un pagaidu darbinieki"), 20. nodaļa ("Ēkas un saistītie izdevumi") un 42. nodaļa ("Izdevumi saistībā ar parlamentāro palīdzību"), kas liecina, ka Parlamenta izdevumu lielākā daļa ir lielā mērā nemainīga;

4. norāda, ka Parlamenta 2019. finanšu gada kontu slēgšanas brīdī galīgie skaitļi bija šādi:

a) **Pieejamās apropriācijas (EUR)**	
2019. gada apropriācijas	1 996 978 262
Neautomātiskie pārnesumi no 2018. finanšu gada	—
Automātiskie pārnesumi no 2018. finanšu gada	299 095 028
2019. gada piešķirto ieņēmumu apropriācijas	36 566 236
Piešķirto ieņēmumu apropriācijas, kas pārnestas no 2018. gada	49 010 988
Kopā	2 381 650 514

([1]) Padomes 2013. gada 2. decembra Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

b) **Apropriāciju izlietojums 2019. finanšu gadā (EUR)**	
Saistības	2 332 411 812
Veiktie maksājumi	2 035 068 314
Uz nākamo gadu automātiski pārnestās apropriācijas, tostarp piešķirto ieņēmumu apropriācijas	306 712 540
Uz nākamo gadu neautomātiski pārnestās apropriācijas	—
Atceltās apropriācijas	38 744 124
c) **Budžeta ieņēmumi (EUR)**	
2019. gadā saņemts	207 521 070
d) **Kopējā bilance 2019. gada 31. decembrī (EUR)**	1 685 376 397

5. norāda, ka saistības tika uzņemtas par 98,8 % no Parlamenta budžetā iekļautajām apropriācijām, proti, par 1 973 232 524 EUR, un atcelto apropriāciju īpatsvars bija 1,2 %; ar gandarījumu norāda, ka līdzīgi kā iepriekšējos gados tika sasniegts ļoti augsts budžeta izpildes līmenis; norāda, ka maksājumu kopējais apmērs bija 1 698 971 864 EUR, kā rezultātā maksājumu apropriāciju izpildes līmenis bija 86,1 %;

6. uzsver, ka 2019. gadā atceltās apropriācijas, proti, 23 745 738 EUR, galvenokārt bija saistītas ar izdevumiem, kas saistīti ar ēkām, kā arī ar atalgojumu un citām tiesībām;

7. norāda, ka 2019. finanšu gadā saskaņā ar Finanšu regulas 31. un 49. pantu tika apstiprināti astoņpadsmit pārvietojumi par kopumā 76 028 316 EUR jeb 3,8 % no galīgajām apropriācijām; konstatē, ka 45,3 % pārvietoto līdzekļu bija saistīti ar Parlamenta ēku politiku un to lielākā daļa bija jo īpaši paredzēta tam, lai palīdzētu finansēt ikgadējos maksājumus par Adenauer ēkas projektu; norāda, ka 25 % pārvietojumu izraisīja vairākkārtējā atlikšana saistībā ar AK lēmumu izstāties no Eiropas Savienības;

Revīzijas palātas atzinumi par 2019. gada pārskatu ticamību un šiem pārskatiem pakārtoto darījumu likumību un pareizību

8. atgādina, ka Revīzijas palāta visām Savienības iestādēm veic administratīvo un citu izdevumu īpašu novērtējumu kā par atsevišķu politikas grupu; norāda, ka administratīvie un saistītie izdevumi ietver izdevumus par cilvēkresursiem (algas, piemaksas un pensijas), kas veido 60 % no kopējās summas, un izdevumus par ēkām, iekārtām, energoresursiem, sakariem un informācijas tehnoloģiju;

9. pieņem zināšanai, ka kopumā revīzijas pierādījumi liecina, ka kategorijas "Administrācija" izdevumos kļūdu līmenis nav būtisks; norāda arī to, ka aplēstais kļūdu īpatsvars, pamatojoties uz trim skaitļos izteiktām kļūdām, administrācijai paredzētajā Daudzgadu finanšu shēmas V izdevumu kategorijā ir zem būtiskuma sliekšņa;

10. norāda, ka Revīzijas palātas pārskatā par budžeta izpildi 2019. finanšu gadā ("Revīzijas palātas pārskats") ir iekļauts īpašs konstatējums attiecībā uz Parlamentu; ar bažām norāda, ka vienā maksājumā vienai no Eiropas politiskajām partijām Revīzijas palāta ir konstatējusi kļūdas, kas bija saistītas ar izdevumu attiecināmības noteikumu neievērošanu, proti, nebija iesniegti rakstiski līguma dokumenti un nebija sniegti pierādījumi par faktiskajām izmaksām; pauž nožēlu par to, ka Revīzijas palāta pārskatos par 2014., 2015. un 2016. gadu ziņoja par līdzīgiem trūkumiem darījumos, kas saistīti ar politiskajām grupām un vienu no Eiropas partijām; prasa nodrošināt lielāku pārredzamību informācijas apmaiņā, lai novērstu šādu problēmu atkārtošanos nākotnē; tomēr norāda, ka, lai gan joprojām ir iespējami uzlabojumi, pēdējos gados ir notikušas daudzas pozitīvas pārmaiņas;

11. ņem vērā atbildi, ko Parlaments sniedzis pretrunu procedūrā ar Revīzijas palātu, kurā tika atkārtoti izskatīti un risināti atsevišķi gadījumi, ko Revīzijas palāta bija izcēlusi savos konstatējumos; atgādina – lai gan Parlamenta administrācija ir atbildīgais dienests, kas apstiprina dotācijas izmaksu Eiropas politiskajām partijām, tā nav atbildīga par to faktiskajiem izdevumiem un Eiropas politiskās partijas pašas ir atbildīgas par savu darījumu likumību un pareizību; norāda, ka Parlaments sniedza Eiropas politiskajām partijām visaptverošu informāciju un norādījumus par jautājumiem, saistībā ar kuriem bija konstatētas problēmas; aicina Revīzijas palātu regulāri pārbaudīt Eiropas politisko partiju izdevumus;

Iekšējā revidenta gada pārskats

12. norāda, ka 2020. gada 16. novembrī notikušajā atbildīgās komitejas un iekšējā revidenta sanāksmē iekšējais revidents iepazīstināja ar savu gada pārskatu un informēja par ticamības deklarācijas vajadzībām veiktajām revīzijām, par kurām viņš bija ziņojis un kuras 2019. gadā attiecās uz šādiem tematiem:

— revīzija attiecībā uz iepirkumu un līgumu īstenošanu ēdināšanas nozarē (Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāts (DG INLO));

— apmeklētāju grupu revīzija (Komunikācijas ģenerāldirektorāts (DG COMM));

— parlamentārās palīdzības piemaksas par vietējiem palīgiem revīzija (Finanšu ģenerāldirektorāts (DG FINS));

— pirmais ziņojums par informācijas sistēmu revīziju: identitātes un piekļuves pārvaldība;

— Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansējuma revīzija (DG FINS);

— Parlamenta datu aizsardzības sistēmas provizoriska pārbaude;

— saistībā ar iekšējās revīzijas pārskatiem vēl veicamo darbību pēcpārbaude – 2019. gads, 1. un 2. posms;

13. atzinīgi vērtē un atbalsta turpmāk minētos pasākumus, par kuriem iekšējais revidents ir vienojies vai gatavojas vienoties ar atbildīgajiem ģenerāldirektorātiem, pamatojoties uz ticamības apliecināšanas uzdevumiem:

— saistībā ar revīziju attiecībā uz iepirkumu un līgumu īstenošanu ēdināšanas nozarē (DG INLO) – sasniegt iekšējās kontroles mērķus, jo īpaši paredzot ilgākus iepirkuma termiņus, kas ir samērīgi ar specifikāciju sarežģītību; nodrošināt skaidrākas, atbilstošākas un precīzākas konkursa specifikācijas; nodrošināt pārredzamu piedāvājumu novērtējumu, kura pamatā ir publicētie kritēriji un kurš ir pienācīgi dokumentēts; *ad hoc* līgumus par koncesijām apstiprināt Juridiskajā dienestā; ņemt vērā to, cik svarīgi ir pārvaldīt koncesijas līgumu grozījumus saskaņā ar noteikumiem; uzlabot pārvaldības uzraudzību un ziņošanu (Parlaments atgādina, ka iepriekš minētās darbības ir būtiskas, lai nodrošinātu, ka publiskā iepirkuma procedūras piesaista vairāk piedāvājumu, tādējādi nodrošinot lielāku konkurenci un labākus pakalpojumus noteiktā laikposmā; uzsver, ka ir svarīgi ņemt vērā ar vides ilgtspēju un sociālajiem faktoriem saistītos kritērijus);

— saistībā ar apmeklētāju grupu revīziju – palielināt pārliecību par maksājumu pareizību un finansiālo ieguldījumu noteikumu īstenošanas efektivitāti, tostarp labāk definēt attiecināmās izmaksas un attiecināmības periodu; uzlabot atmaksājumu *ex ante* un *ex post* pārbaužu atbilstību un efektivitāti; nodrošināt pilnīgu atbilstību noteikumiem, kas piemērojami apmeklētāju grupu izdevumu segšanai; pasākumi, lai nodrošinātu apmeklētāju grupu programmas pilnīgu īstenošanu;

— saistībā ar pirmo ziņojumu par informācijas sistēmu revīziju – identitātes un piekļuves pārvaldība, līdz absolūtam minimumam samazinot tā dēvēto superlietotāju priviliģētas piekļuves tiesības *UNIX/LINUX* infrastruktūrām; pastiprināt piekļuves kontroles centrālā līmenī attiecībā uz izlasē iekļautajiem kritiskajiem lietojumiem; izveidot drošības procedūras priviliģētiem kontiem, lai noteiktu piekļuves kontroles noteikumus;

— saistībā ar parlamentārās palīdzības piemaksas revīziju (DG FINS) – galveno uzmanību pievērst vietējo parlamentārās palīdzības izdevumu segšanas procedūru normatīvajai atbilstībai un pareizai finanšu pārvaldībai, jo īpaši darbības jomai pilnvaroto maksātāju profesionālo un līgumisko saistību jomā, kā arī to norēķinu ikgadējai izlīdzināšanai;

— saistībā Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu finansējuma revīzijas pirmo posmu (DG FINS) – galveno uzmanību pievērst Eiropas politisko partiju un fondu reģistrācijas procesam un to atbilstības uzraudzībai, Iestādes un Parlamenta kredītrīkotāja funkcionālajai sadarbībai un galveno tiesību aktu īstenošanas praktiskajiem aspektiem;

— saistībā ar Parlamenta datu aizsardzības regulējuma provizorisko novērtējumu, kurš tiks pieņemts saskaņā ar 2020. gada iekšējās revīzijas darba programmu – galveno uzmanību pievērst tam, lai nodrošinātu Parlamenta datu aizsardzības sistēmas atbilstību Regulai (ES) 2018/1725 ([2]) un nodrošinātu, ka pastāv ilgtspējīga pārvaldības struktūra, kas nodrošina pārliecību par to, ka tiek pildīti pienākumi attiecībā uz personas datu pārvaldību, kā arī šo datu aizsardzības pasākumi; uzticami un konsekventi ziņot par to, kā iestāde pārvalda savus personas datus;

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 23. oktobra Regula (ES) 2018/1725 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

14. norāda, ka 2019. gadā veikto turpmāko pasākumu rezultātā tika slēgtas 36 no 96 nepabeigtām darbībām; ar bažām norāda, ka papildus šīm validētajām darbībām kopumā 124 no revīzijas ziņojumos iekļautajām darbībām vēl nebija pabeigtas, tostarp tās, kuru īstenošanas termiņš vēl nebija pienācis, un ka 62 no šī kopējā darbību skaita ir paredzētas būtiska riska novēršanai; sagaida, ka dažādi ģenerāldirektorāti pieliks pūles, lai nodrošinātu, ka laikā nenoslēgtās darbības tiek pabeigtas un ka apstiprinātās darbības tiek īstenotas noteiktajos termiņos; aicina ģenerālsekretāru 2021. gada oktobrī un novembrī Parlamenta Budžeta kontroles komitejā notiekošajās uzklausīšanās ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par atlikušo darbību slēgšanu;

Saistībā ar rezolūciju par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu veiktie pasākumi

15. pieņem zināšanai rakstiskās atbildes uz rezolūciju par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, kas Parlamenta Budžeta kontroles komitejai iesniegtas 2020. gada 21. septembrī, un ģenerālsekretāra izklāstu par dažādajiem jautājumiem un prasībām, kuras iekļautas Parlamenta rezolūcijā par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, kā arī tam sekojošo viedokļu apmaiņu ar deputātiem;

16. pauž nožēlu, ka attiecībā uz vairākiem Parlamenta rezolūcijā par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu sniegtajiem ieteikumiem nav veikti visi nepieciešamie pasākumi un ka dokumentā par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar budžeta izpildes apstiprinājumu, tam nav sniegts nekāds pamatojums; aicina ģenerālsekretāru iesniegt Prezidijam visus ikgadējās rezolūcijās par budžeta izpildes apstiprināšanu iekļautos pieprasījumus rīkoties, izstrādāt rīcības plānu ieteikumu īstenošanai un tās pēcpārbaudei, kā arī iekļaut šā darba rezultātus gada darbības pārskatos; uzsver, ka ģenerālsekretāram un par budžeta jautājumiem atbildīgajam priekšsēdētāja vietniekam būtu regulāri jāapspriežas ar Parlamenta Budžeta kontroles komiteju par jautājumiem, kas saistīti ar Parlamenta budžetu un tā izpildi; uzskata, ka šīm apspriedēm būtu jānotiek visu gadu, nevis tikai budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras laikā; atkārtoti aicina Prezidiju uzlabot lēmumu pieņemšanas procedūras pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz attiecīgo dokumentu un informācijas savlaicīgu publicēšanu tā tīmekļa vietnē;

17. pieņem zināšanai pasākumus, kas veikti, lai atvieglotu pāreju uz jauno pakalpojumu sniedzēju Parlamenta silītē; aicina attiecīgos dienestus pastāvīgi uzraudzīt jaunās komandas sniegumu, garantējot, ka tiek saglabāts apmierinošs pakalpojumu līmenis, un cita starpā sekojot līdzi, ka tiek nodrošināta atbilstoša aprūpes personāla un bērnu skaita attiecība;

18. pauž nožēlu, ka nav veikti nekādi turpmāki pasākumi attiecībā uz brīvprātīgo pensiju fondu, jo vairāki pensiju fonda dalībnieki apstrīdēja Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmumu Eiropas Savienības Tiesā ("Tiesa"); aicina ģenerālsekretāru nekavējoties informēt Parlamenta Budžeta kontroles komiteju par Tiesas spriedumu;

19. atzinīgi vērtē to, ka ir ievērojami samazinājusies skaidras naudas maksājumu izmantošana un ka deputāti ir izmantojuši pārskatītajos noteikumos piedāvāto iespēju finansiālu atbildību par sponsorētiem apmeklējumiem nodot profesionāļiem, t. i., pilnvarotajiem maksātājiem vai ceļojumu aģentūrām, nevis reģistrētiem deputātu palīgiem; tomēr ar bažām norāda, ka ģenerālsekretārs vēl nav nācis klajā ar jauno noteikumu novērtējumu, un prasa sagatavot šādu novērtējumu; uzsver, ka, sagatavojot šādu novērtējumu, būtu jāapspriežas ar iekšējo revidentu par spēkā esošajām procedūrām;

20. pauž nožēlu par dzimumu līdzsvara trūkumu Parlamenta administrācijas vadībā; tomēr atzīst pozitīvo attīstību šajā jomā un pieņem zināšanai jaunos mērķrādītājus; atzīst, ka šis jautājums ir pastāvīgi jāuzrauga;

21. atgādina, ka rezolūcijā par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu Prezidijam tika prasīts palielināt Parlamenta administrācijā strādājošo personu ar invaliditāti skaitu;

22. atkārtoti aicina ģenerālsekretāru uzstāt, ka ir vajadzīgs patiess ģeogrāfiskais līdzsvars, proti, visu dalībvalstu proporcionāla pārstāvība visos personāla līmeņos, tostarp augstākajā vadībā; norāda uz grūtībām, ar kurām Parlaments saskārās, pieņemot darbā atsevišķu valstu valstspiederīgos; uzsver, ka ir svarīgi palielināt Parlamenta kā darba devēja pievilcību visās dalībvalstīs;

23. atzinīgi vērtē ģenerālsekretāra dienesta vēstuli par invaliditātes pārvaldību Eiropas Parlamenta administrācijā, uzsver, ka šajā vēstulē minētās desmit saistības pašreizējā likumdošanas periodā joprojām ir jāīsteno digitālās un fiziskās pieejamības jomā, un prasa regulāri informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par panākto progresu;

24. atgādina, ka Reglamenta 11. pantā referentiem, ēnu referentiem un komiteju priekšsēdētājiem ir noteikts pienākums publicēt informāciju par sanāksmēm, kas saistībā ar viņu ziņojumiem rīkotas ar interešu pārstāvjiem; ar gandarījumu norāda, ka kopš jaunā sasaukuma sākuma Parlamenta tīmekļa vietnē ir pieejama nepieciešamā infrastruktūra, lai deputāti varētu publicēt plānotās sanāksmes ar interešu pārstāvjiem, tādējādi uzlabojot pārredzamību; norāda, ka 324 no 705 pašreizējiem deputātiem līdz 2020. gada 1. decembrim Parlamenta tīmekļa vietnē bija publicējuši informāciju par vismaz vienu tikšanos ar interešu pārstāvi; tomēr mudina turpināt uzlabot šī instrumenta pieejamību un izmantojamību, cita starpā vēršot referentu, ēnu referentu un komiteju priekšsēdētāju uzmanību uz pienākumu publicēt šādu informāciju, lai instruments varētu pildīt savu uzdevumu padarīt Parlamentu atvērtāku, pārredzamāku un atbildīgāku iedzīvotāju priekšā;

25. atkārtoti norāda, ka Parlamenta priekšsēdētājs ir uzdevis Parlamenta dienestiem veikt vairākas izmaiņas šajā instrumentā, lai uzlabotu tā lietotājdraudzīgumu, pirmkārt un galvenokārt savienojot to ar Pārredzamības reģistru un Likumdošanas observatoriju; aicina Parlamentu nekavējoties ieviest šīs izmaiņas;

Vispārīgais konteksts

26. pieņem zināšanai par budžeta jautājumiem atbildīgā priekšsēdētāja vietnieka, ģenerālsekretāra un Parlamenta Budžeta kontroles komitejas locekļu 2020. gada 16. novembrī iekšējā revidenta un Iestādes direktora klātbūtnē notikušo viedokļu apmaiņu saistībā ar Parlamenta 2019. gada budžeta izpildes apstiprināšanu;

27. uzsver, ka 2019. gada maijā notikušo Eiropas vēlēšanu dēļ 2019. gads Parlamentam sadalījās divās daļās – pirmajā galvenā uzmanība bija pievērsta tiesību aktu pieņemšanai, bet otrajā – jauna sasaukuma darbības sākšanai;

28. norāda, ka Parlamenta 9. sasaukumā 61 % bija jauni deputāti, kas ir ievērojami vairāk nekā iepriekšējos sasaukumos un ievērojami vairāk nekā prognozētie 50 %, kuri tika ņemti par pamatu Parlamenta 2019. gada budžeta veidošanai;

29. atgādina, ka 2019. gadā trīs reizes tika atlikts datums, kurā AK izstājas no Eiropas Savienības, un tas būtiski ietekmēja Parlamenta 2019. gada budžetu; norāda, ka Apvienotās Karalistes deputātu un viņu palīgu algas un piemaksas tika maksātas ilgāk nekā sākotnēji paredzēts, kā rezultātā ievērojami palielinājās Parlamenta budžetā nepieciešamo pārvietojumu skaits un kopējās izmaksas; atzinīgi vērtē elastību, ko Personāla ģenerāldirektorāts (DG PERS) izrādīja Apvienotās Karalistes deputātu palīgu darba līgumu pārvaldībā;

30. ar gandarījumu norāda uz reģistrēto deputātu palīgu *front office* konsolidēšanu kā vienas pieturas aģentūru, lai pārvaldītu reģistrēto deputātu palīgu pieņemšanu darbā no procedūras sākuma līdz beigām, kā arī DG PERS lomu jaunu deputātu un reģistrēto deputātu palīgu ievadīšanā un integrēšanā pēc ievēlēšanas un Parlamenta sasaukuma maiņas veiksmīgo pārvaldību, izmantojot DG PERS darba grupu, kura tika izveidota īpaši 2019. gada vēlēšanu vajadzībām un nodrošināja, ka līdz 9. sasaukuma pirmajai sesijai bija noslēgti 1 292 reģistrēto deputātu palīgu darba līgumi (t. i., attiecībā uz 93 % deputātu) un līdz gada beigām bija noslēgti 2017 darba līgumi;

31. pauž nožēlu par to, ka sasaukuma sākumā deputātiem bija grūti ātri pieņemt darbā palīgus, jo bija palielinājusies DG PERS noslodze; prasa pirms katra jaunā pilnvaru termiņa sākuma pastiprināt tās Parlamenta administrācijas darbinieku grupas, kas ir atbildīgas par reģistrēto deputātu palīgu pieņemšanu darbā, un darīt to uz laiku, kas nepieciešams, lai deputāti varētu pieņemt darbā palīgus, kā arī nodrošināt visaptverošu apmācību gan iepriekš, gan līdz brīdim, kad lielā darba slodze ir beigusies;

32. atkārtoti apstiprina, ka Civildienesta noteikumos iekļautie noteikumi par termiņu, līdz kuram ir jāiesniedz pārcelšanās pabalsta saņemšanas pieteikums, ir jāīsteno, vienlīdzīgi izturoties pret visām darbinieku kategorijām; aicina DG PERS īpaši pievērsties gadījumiem, kuros Parlamenta sasaukuma beigās 2019. gada jūlijā tiesību aktos noteiktais termiņš netika pareizi piemērots attiecībā uz bijušajiem reģistrētajiem deputātu palīgiem;

33. atzinīgi vērtē jauno cilvēkresursu pārvaldības uzdevumu pārņemšanu saistībā ar deputātu praktikantiem pēc Prezidija 2019. gada 2. jūlija lēmuma stiprināt viņu darbā pieņemšanas satvaru;

34. atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā veiksmīgi tika pabeigta jaunas darba vides izveide deputātiem Briselē un Strasbūrā; atzinīgi vērtē to, ka visu deputātu biroju atjaunošana Briselē (1 personīgais birojs katram deputātam + 2 biroji darbiniekiem) un Strasbūrā (1 personīgais birojs + 1 birojs darbiniekiem) tika veikta rekordīsā laikā un pirms noteiktā termiņa, kā arī iekļāvās tai atvēlētajā būvdarbu budžetā, un ka aprīkošanas ar jaunām mēbelēm, tostarp integrētiem IT risinājumiem, izmaksas bija zemākas, nekā sākotnēji plānots; norāda, ka pārskatītais deputātu un politisko grupu biroju piešķiršanas plāns pamatojās uz pieejamo biroja telpu visefektīvāko izmantošanu; pauž nožēlu par to, ka šis princips ir novedis pie tā, ka dažu politisko grupu deputāti ir izkaisīti pa dažādām ēkām un stāviem bez loģiskas saiknes, tādējādi graujot politisko grupu vienotību; pauž nožēlu arī par to, ka biroju sadale politiskajām grupām ir likusi daļai skarto personu pārcelties uz ārējām ēkām, kas vairs nav saistītas ar Parlamenta galvenajām darbībām, tādējādi radot darbinieku strukturālu nošķirtību no deputātiem; pieņem zināšanai, ka Trèves 1 ēkā trūkst pakalpojumu un ka par prioritāti būtu jāuzskata tādu risinājumu rašana, kas to savienotu ar galvenajām ēkām;

35. norāda, ka deputātu darba režīms tagad ietver tāldarbu, videokonferences un attālinātu balsošanu; aicina Prezidiju izpētīt iespējas turpināt atvieglot šī režīma īstenošanu visiem deputātiem, kuri to vēlas, un ar to saistītās izmaksas, kā arī izpētīt iespējas šo režīmu izmantot arī turpmāk, lai deputāti varētu rīkot sanāksmes gan savos vēlēšanu apgabalos, gan ar kolēģiem Briselē laikā, ko varētu dēvēt par "hibrīdnedēļām"; tomēr norāda, ka fizisko klātbūtni Parlamenta telpās nevar pilnībā aizstāt ar tāldarbu;

36. pauž nožēlu par to, ka nav ieviesta sistēma, kas nodrošinātu, ka deputāti, kuri uz laiku ir prombūtnē pamatotu iemeslu dēļ, piemēram, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, vecāku atvaļinājuma, ilgstoša slimības atvaļinājuma vai aprūpētāja atvaļinājuma dēļ, var turpināt pildīt savus pamatpienākumus, t. i., pirmkārt un galvenokārt uzstāties debatēs un balsot; uzskata, ka tas ir pretrunā Savienības pamatvērtībām, jo tas nozīmē, ka balsošana par sieviešu kārtas kandidāti var nozīmēt pārstāvības neesamību uz kādu laiku; aicina Prezidiju izskatīt iespējas veicināt attālinātas līdzdalības turpināšanu un nodrošināt deputātu – gan sieviešu, gan vīriešu – aizstāšanu vecāku atvaļinājuma laikā un iepriekš minētajos gadījumos; aicina grozīt 6. pantu Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās (Eiropas Vēlēšanu akts), lai labotu situāciju vecāku atvaļinājuma jomā; aicina Prezidiju attiecīgi grozīt Reglamentu;

37. norāda, ka saskaņā ar ceļošanas atļaujas būtu jāizsniedz Savienības iestāžu locekļiem, ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, ievērojot Regulā (ES) Nr. 1417/2013 ([3]) paredzētos nosacījumus; atgādina, ka Reglamenta 5. panta 3. punktā ir paredzētas tiesības visiem deputātiem pieprasīt Savienības ceļošanas atļauju, "kas ļauj deputātiem brīvi pārvietoties dalībvalstīs un citās valstīs, kuras šādas ceļošanas atļaujas atzīst par derīgiem ceļošanas dokumentiem", jo "dalībvalstu iestādēm ceļošanas atļauja ir jāatzīst par derīgu ceļošanas dokumentu"; pauž nožēlu par dažu deputātu ziņojumiem, ka dažās dalībvalstīs ceļošanas atļauja netiek pilnībā atzīta par ceļošanas dokumentu; prasa Parlamentam noskaidrot šīs situācijas un sazināties ar attiecīgajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka, dodoties uz Parlamenta sanāksmēm vai atgriežoties no tām, deputātiem netiek liegta vai ierobežota brīva pārvietošanās;

38. atzīst, ka Parlamenta, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas vienošanās ir sniegusi finansiālus un administratīvus ieguvumus, kas veicina attiecīgo iestāžu pareizu finanšu pārvaldību; tomēr atkārtoti norāda, ka komitejas uzskata, ka šī vienošanās nav līdzsvarota un Parlaments to nav ievērojis pilnībā; uzskata, ka, paplašinot vai pārskatot pašreizējo vienošanos, ir jāatrisina visi neatrisinātie jautājumi; aicina attiecīgās iestādes kopīgi ziņot Parlamenta Budžeta kontroles komitejai par šo vienošanos un tās pašreizējo pārskatīšanu;

Komunikācija un vēlēšanas

39. pauž atbalstu tam, kā Parlaments ir palielinājis Eiropas vēlēšanu pamanāmību, veidojot, uzturot un iesaistot plašu mediju, partneru un brīvprātīgo tīklu, kas darbojās kā viedokļu izplatītāji savos tīklos; tomēr ar bažām norāda, ka dažās valstīs vēlētāju aktivitāte 2019. gada Eiropas vēlēšanās joprojām bija pārāk zema; uzskata, ka pamanāmības kampaņai attiecībā uz Eiropas vēlēšanām un Parlamenta lomu likumdošanas procesā vajadzētu būt pastāvīgai, īpašu uzmanību pievēršot minētajām valstīm;

([3]) Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1417/2013, ar ko nosaka formu ceļošanas atļaujām, kuras izdod Eiropas Savienība (OV L 353, 28.12.2013., 26. lpp.).

40. atzinīgi vērtē to, ka vēlēšanās piedalījās vairāk nekā 50 % balsstiesīgo Savienības pilsoņu, un ar gandarījumu norāda, ka tā bija pirmā reize kopš pirmajām tiešajām vēlēšanām 1979. gadā, kad vēlētāju aktivitāte bija palielinājusies; tomēr pauž nožēlu par to, ka atšķirībā no 2014. gada vēlēšanām Eiropas Komisijas priekšsēdētāja iecelšanai netika izmantota vadošo kandidātu sistēma; konstatē, ka šī sistēma palielina pārredzamību un Komisijas pārskatatbildību Parlamenta priekšā; norāda, ka Eiropas Komisijas priekšsēdētāja atzīst, ka šajā jomā ir nepieciešami uzlabojumi politikas pamatnostādnēs; uzsver, ka saskaņā ar politiskajām pamatnostādnēm ir jāpārskata veids, kādā tiek iecelti un ievēlēti iestāžu vadītāji;

41. uzsver, ka Eiropas vēlēšanu process ir jāpadara pieejamāks cilvēkiem ar invaliditāti;

42. norāda, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanām bija jānotiek arī Apvienotajā Karalistē un ka Parlaments savu komunikācijas kampaņu attiecināja arī uz Apvienoto Karalisti;

43. atgādina, ka 2019. gadā DG COMM bija 813 darbinieki un tas pārvaldīja 5,3 % no Parlamenta kopējā budžeta;

44. uzskata, ka informēt Savienības pilsoņus par Parlamenta politisko būtību un tā deputātu veikto darbu tagad ir svarīgāk nekā jebkad agrāk; atbalsta visus Parlamenta un DG COMM centienus palielināt mediju, ieinteresēto personu un sabiedrības kopumā informētību par Parlamentu, tā pilnvarām, lēmumiem un darbībām; aicina DG COMM turpināt centienus padarīt Parlamenta tīmekļa vietni pieejamāku, intuitīvi labāk uztveramu, saskaņotāku un lietotājdraudzīgāku, jo tā ir noderīga, lai iestādi tuvinātu iedzīvotājiem;

45. norāda, ka Parlamenta Prezidijs ir uzticējis DG COMM uzdevumu visā Savienībā palielināt pilsoņu informētību par gaidāmajām vēlēšanām, lai palielinātu demokrātisko līdzdalību; atzinīgi vērtē to, ka Parlamenta 2019. gada vēlēšanu un informācijas kampaņa ir palīdzējusi panākt visaugstāko vēlētāju aktivitāti, kāda reģistrēta 20 gadu laikā; pauž atbalstu Parlamenta inovatīvajai institucionālajai komunikācijas stratēģijai saistībā ar 2019. gada Eiropas vēlēšanām, kuras mērķis bija palielināt informētību par vēlēšanām un mudināt cilvēkus balsot; norāda, ka stratēģijas pamatā bija attiecību ar medijiem stiprināšana un konsolidēšana un stabila partneru tīkla izveide; uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Parlaments pastāvīgi sadarbotos ar Savienības pilsoņiem, izmantojot dažādus komunikācijas kanālus ne tikai vēlēšanu gadā, bet visa sasaukuma laikā; uzsver, ka ir svarīgi izveidot sinerģiju ar esošajiem kanāliem un ciešāk sadarboties ar Eiropas Parlamenta vietējiem birojiem, lai izvairītos no dublēšanās un efektīvi izmantotu nodokļu maksātāju naudu;

46. pauž dziļas bažas par tīmekļa vietni "EP Today" un tās maldinošo Parlamenta nosaukuma un Savienības simbola izmantošanu; ar bažām norāda, ka *EUvsDesinfo* konstatēja, ka 99 % rakstu, kas tika publicēti "EP Today", faktiski bija sindicēti no citām tīmekļa vietnēm, tādām kā "Voice of America" vai "Russia Today"; pauž satraukumu par to, ka "EU DisinfoLab" veiktā turpmākā izmeklēšana ir atklājusi masveidīgu 15 gadus ilgušu ietekmes operāciju, kas sekmīgi vērsās pret Savienību, izmantojot vairāk nekā 750 viltotus vietējos medijus un vairāk nekā 10 valdības sponsorētas NVO (t. s. zombijNVO); pauž bažas par to, ka šī operācija ir sekmīgi sasniegusi un iesaistījusi deputātus, pirms tā tika konstatēta un izmeklēta; aicina Parlamenta DG COMM sadarboties ar Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju, lai veiktu pasākumus šajā jautājumā;

47. norāda, ka pirms vēlēšanām un to laikā visas attiecīgās Parlamenta ieinteresētās personas tika regulāri informētas par dezinformāciju un draudiem, ko pret Parlamentu vērsa struktūras un dalībnieki, kuri centās graut vienotību un Eiropas demokrātiju; mudina Parlamentu veikt stingrus pasākumus, lai apkarotu dezinformāciju, regulāri sniedzot informāciju un brīdinājumus, un nodrošināt deputātiem, darbiniekiem un apmeklētājiem pienācīgu apmācību un izpratnes veicināšanas pasākumus; aicina Parlamentu vēl vairāk stiprināt ārējo komunikāciju par tā darbībām;

48. saistībā ar decentralizēto vēlēšanu kampaņu atgādina par Eiropas Parlamenta vietējo biroju lomu, kuri pastiprināja sadarbību ar iedzīvotājiem un medijiem, izmantojot spēcīgākas preses grupas un sadarbojoties ar ieinteresētajām personām un viedokļa izplatītājiem, lai sasniegtu jaunu auditoriju, jo īpaši jauno paaudzi; prasa saglabāt dalībvalstīs izvietoto vietējo biroju aktīvo lomu visa sasaukuma laikā;

49. pauž bažas saistībā ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) veikto izmeklēšanu par to, kā Parlaments, īstenojot ar 2019. gada Eiropas vēlēšanām saistītas darbības, personas datu apstrādei ir izmantojis Amerikas Savienotajās Valstīs bāzētu politisko kampaņu uzņēmumu; norāda, ka izmeklēšana par to, kā Parlaments ir izmantojis "NationBuilder", noveda pie pirmā rājiena, ko EDAU jebkad izteicis Savienības iestādei, pamatojoties uz Regulas (ES) 2018/1725 29. panta pārkāpumu, kas ietvēra "NationBuilder" izmantoto apakšapstrādātāju atlasi un apstiprināšanu; turklāt norāda, ka EDAU vēlāk izteica otru rājienu pēc tam, kad Parlaments EDAU noteiktajā termiņā nebija publicējis atbilstīgu privātuma politiku tīmekļa vietnei "soreizesbalsosu"; ar gandarījumu norāda, ka abos gadījumos Parlaments rīkojās saskaņā ar EDAU ieteikumiem; piekrīt EDAU paziņojumiem par draudiem, ko rada manipulācijas tiešsaistē, un par to, ka stingri datu aizsardzības noteikumi ir būtiski demokrātijai, jo īpaši digitālajā laikmetā;

50. pieņem zināšanai dažādus 2019. gada izdevumu posteņus, kuri sadalās šādi:

Izdevumu postenis	2019. gada izdevumi
Personāla izmaksas	24 293 036 EUR
Ēku izmaksas	11 051 311 EUR
Drošības izmaksas	1 586 598 EUR
Komunikācijas izmaksas	11 906 438 EUR
Kopā	49 137 382 EUR

51. norāda, ka Prezidijs 2019. gada 11. februāra sanāksmē apstiprināja Parlamenta biroja Londonā darba turpināšanu; norāda, ka 2020. gada 5. oktobrī Prezidijs pieņēma zināšanai Edinburgas filiāles slēgšanu 2020. gada beigās; atzīst, ka Eiropas Parlamenta Birojam Apvienotajā Karalistē un Eiropas Savienības delegācijai Apvienotajā Karalistē arī turpmāk būs izšķiroša nozīme Parlamenta darbā, sniedzot pakalpojumus deputātiem, kuri piedalās delegācijās uz Apvienoto Karalisti, un turpinot sadarbību ar šīs valsts iedzīvotājiem, pilsonisko sabiedrību, valdību, parlamentāro vidi un medijiem; šajā sakarībā norāda, ka Birojs Apvienotajā Karalistē sadarbojas ar Eiropas Savienības delegāciju, ņemot vērā attiecīgās Parlamenta un Eiropas Savienības Ārējās darbības dienesta kompetences; atgādina, ka būtu jāgarantē Parlamenta darbinieku Apvienotajā Karalistē statuss un autonomija saskaņā ar Vašingtonas birojam izveidoto modeli, kas veiksmīgi darbojas; tādēļ pauž nožēlu par Apvienotās Karalistes valdības atteikšanos visā pilnībā atzīt Eiropas Savienības vēstnieka Apvienotajā Karalistē diplomātisko statusu; aicina Prezidiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu kopā ar Apvienotās Karalistes iestādēm rast praktisku risinājumu, kā piešķirt diplomātisko statusu Parlamenta darbiniekiem, kas strādā Birojā Londonā;

52. atgādina bažas, kas jau pagājušajā gadā paustas saistībā ar Prezidija 2019. gada 11. februāra lēmumu par parlamentāro atbalstu Eiropas Savienības misijai ASEAN Džakartā, Eiropas Savienības delegācijai Āfrikas Savienībā Adisabebā un Eiropas Savienības delegācijai Apvienoto Nāciju Organizācijā Ņujorkā; uzsver, ka jebkāds jauns lēmums ir jāpieņem, pamatojoties uz rūpīgu izmaksu un ieguvumu analīzi, un atkārtoti norāda, ka, ņemot vērā šā Parlamenta atbalsta īpašo raksturu, Parlamenta Budžeta kontroles komitejai būtu jāsaņem attiecīga detalizēta informācija; pauž nožēlu par to, ka vēl nav izveidoti izmērāmi rādītāji, lai novērtētu gada sniegumu saskaņā ar Parlamenta stratēģiskās plānošanas, uzraudzības un ziņošanas ciklu; prasa ģenerālsekretāram steidzami veikt šo novērtējumu un iesniegt to gan Parlamenta Budžeta komitejai, gan Parlamenta Budžeta kontroles komitejai, tiklīdz tas būs pieejams;

53. uzsver, ka Parlamentā ir jāatjauno debašu kultūra; atzinīgi vērtē lēmumu prasīt, lai deputāti uzstātos no tribīnes ar seju pret plenārsēdes dalībniekiem; uzskata, ka debašu kultūru var uzlabot, atvēlot arī pietiekami daudz laika atbalstošu viedokļu apmaiņai un pretargumentiem, piemēram, paplašinot zilās kartītes procedūru;

Sponsorētas apmeklētāju grupas

54. atzinīgi vērtē to, ka Parlaments iegulda ievērojamas pūles, lai paplašinātu un uzlabotu pakalpojumus, ko tas piedāvā apmeklētājiem; atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā visās Parlamenta telpās tika uzņemts iespaidīgs skaits apmeklētāju – vairāk nekā 1,5 miljoni – un uzņemto jauniešu skaits palielinājās par 26 % salīdzinājumā ar 2018. gadu;

55. ar gandarījumu norāda, ka pēc tam, kad 2017. gada janvārī stājās spēkā Prezidija jaunie noteikumi par apmeklētāju grupu uzņemšanu, 2019. gadā tika veikta apmeklētāju grupu revīzija un 2019. gada decembrī DG COMM tika ierosināti rīcības plāni, lai uzlabotu pārvaldības un kontroles sistēmu un tiesisko regulējumu, ko piemēro izdevumu atlīdzināšanai apmeklētāju grupām; tomēr uzsver, ka nevajadzētu aizmirst apmeklētāju grupu uzņemšanas mērķi, proti, iedzīvotāju tuvināšanu Parlamentam, tā pienākumiem un mijiedarbībai ar citām Savienības iestādēm, kā arī Savienības darbībai un videi, kas ietver arī uzņemošās pilsētas;

56. norāda, ka pārskatītie noteikumi, ar kuriem reglamentē finanšu iemaksas sponsorētām apmeklētāju grupām, stājās spēkā 2017. gada 1. janvārī; atgādina, ka saskaņā ar šajos noteikumos iestrādāto bezpeļņas principu grupu vadītājiem ir pienākums atmaksāt visas neizmantotās finanšu iemaksas pēc tam, kad Parlamenta dienesti ir pārbaudījuši finanšu deklarāciju; vēlas gūt lielāku pārliecību, ka sponsorēto apmeklētāju grupu pārvaldība stingri atbilst piemērojamiem noteikumiem, tostarp to izmaksu atmaksāšanas procedūrai, kuras saistītas ar apmeklētājiem ar invaliditāti; atkārtoti aicina atcelt iespēju iecelt reģistrētus deputātu palīgus par grupu vadītājiem, tādējādi nodrošinot, ka finansiālā atbildība par sponsorētiem apmeklējumiem gulstas tikai uz kādu no grupas locekļiem vai profesionāļiem, t. i., pilnvarotajiem maksātājiem vai ceļojumu aģentūrām;

57. atgādina, ka 2019. gadā Parlamenta iekšējais revidents sāka revīziju par jauno noteikumu īstenošanu un ka savos konstatējumos, kuru izstrāde tika pabeigta 2020. gadā, iekšējais revidents uzsvēra, ka finanšu iemaksas apmeklētāju grupām būtu vēl vairāk jāsaskaņo ar reālajām izmaksām, kas radušās grupām, ka būtu jāstiprina *ex ante* pārbaudes saistībā ar pirmās iemaksas veikšanu un būtu jānostiprina pašreizējā *ex post* pārbaužu sistēma; atkārtoti norāda, ka, novērtējot esošās procedūras un izstrādājot stingrākas *ex ante* pārbaudes, būtu jāņem vērā iekšējā revidenta konstatējumi, lai novērstu iespējas uzkrāt līdzekļus, ko nav iespējams kontrolēt; prasa vēl papildus novērtēt pašreizējo *ex post* pārbaužu apmēru;

58. norāda, ka sponsorētu apmeklētāju grupu, ko veido personas ar invaliditāti, uzņemšana var radīt papildu izdevumus un prasīt lielāku finansiālo atbalstu, tādēļ iesaka Prezidijam izpētīt iespēju palielināt piešķīrumus, lai segtu visus šādu grupu attiecināmos izdevumus;

59. atbalsta Briseles *Parlamentarium* darbību, kas 2019. gadā uzņēma 307 105 apmeklētājus, proti, daudz lielāku skaitu nekā 2018. gadā, un Eiropas vēstures nama darbību, kurš 2019. gadā uzņēma 199 256 apmeklētājus, proti, par 21 % vairāk nekā 2018. gadā; atzinīgi vērtē ekspozīciju centru *Europa Experience* panākumus Berlīnē, Ļubļanā, Strasbūrā, Helsinkos, Kopenhāgenā un Tallinā; norāda, ka Parlamenta dienesti ir izstrādājuši kopīgu darba programmu, kuras mērķis ir līdz 2024. gadam pabeigt *Europa Experience* īstenošanu visās dalībvalstīs;

Ēkas

60. atgādina, ka 2019. gadā DG INLO bija 609 darbinieki un tas pārvaldīja 12,6 % no Parlamenta kopējā budžeta;

61. ir informēts, ka 2019. gada 11. martā Prezidijs apstiprināja jaunu pieeju turpmākiem nekustamā īpašuma tirgus priekšlikumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta vietējiem birojiem un *Europa Experience* telpām vairākās dalībvalstīs;

62. apzinās, cik svarīga ir ēku politika, jo īpaši galīgās iekārtošanas darbi Montoyer 63 ēkā Briselē, kura tika nodota ekspluatācijā 2019. gadā, un Adenauer projekts Luksemburgā, ko plānots pabeigt līdz 2023. gada jūnija beigām; pieņem zināšanai, ka 2019. gadā Parlamenta Budžeta komiteja apstiprināja apkopojošu pārvietojumu 31 miljona EUR apmērā šī projekta priekšfinansēšanai, neattiecinot to uz projekta pārvaldības izmaksām, finanšu izmaksām, sertificētām struktūrām u. c.; pauž nožēlu par to, ka būvniecības kavēšanās dēļ ir palielinājušās izmaksas, un norāda, ka pārskaitījumi būvuzņēmumiem (saistībā ar projekta kavēšanos) ir bijuši nepieciešami, lai izvairītos no turpmākas kavēšanās un izmaksām (no 5 % līdz 15 % no līguma summas);

63. norāda, ka jaunajā ēku stratēģijā laikposmam pēc 2019. gada, ko Prezidijs pieņēma 2018. gada aprīlī, galvenā uzmanība tika pievērsta vajadzībām, kuras vēl nav pietiekami risinātas, tostarp telpu pielāgošanai izmaiņām sanāksmju norises modeļos (tādu sanāksmju telpu koncepcija, kas īpaši pielāgotas likumdošanas trialogiem), nepieciešamībai pēc vietējas pārstāvības un tuvināšanās iedzīvotājiem, integrējot "*Europa Experience*" Eiropas Parlamenta vietējos birojos, centieniem turpināt uzlabot Parlamenta ēku drošību un atjaunošanu, kā arī trūkumu novēršanai Parlamenta centrālo ēku savstarpējā savienotībā, veicinot ēku iegādi, nevis īri;

64. pauž bažas par novēlotajiem pasākumiem, par kuriem 2018. gadā tika panākta vienošanās ar iekšējo revidentu, novēršot būtiskus atlikušos riskus saistībā ar ēku uzturēšanu, atjaunošanu un ekspluatāciju; aicina Prezidiju pieņemt visaptverošu uzturēšanas politiku un ziņot par to budžeta izpildes apstiprinātājiestādei; atzinīgi vērtē pakāpenisko atteikšanos no līgumiem par ārējas pārvaldības funkcijām un tādējādi radītos ietaupījumus;

65. norāda, ka Parlamenta lielākais būvniecības projekts – Konrad Adenauer ēkas paplašināšana Luksemburgā – ir tā pirmā posma, proti, austrumu spārna, noslēguma fāzē; uzsver, ka Parlamenta darbinieki kopš 2019. gada rudens jau izmanto torni un ir sagaidāms, ka pakāpeniska ievākšanās austrumu spārna pārējā daļā sāksies 2020. gada novembrī; norāda, ka ēkas rietumu spārna būvniecībai jāsākas 2020. gada beigās un to plānots pabeigt līdz 2023. gadam;

66. pieņem zināšanai Parlamenta ievērojamo infrastruktūru, kuru var iedalīt šādi:

Briseles ēkas	Luksemburgas ēkas	Strasbūras ēkas
11 īpašumā	2 īpašumā	5 īpašumā
4 nomātas	3 nomātas	
659 092 m^2	343 879 m^2	344 283 m^2

EP vietējie biroji un filiāle	
Kopā	37
Īpašumā	12
Nomāti	25
Platība	28 383 m^2

67. atgādina, ka 2020. gadā Parlaments uzsāka starptautisku arhitektūras konkursu, piedāvājot divas iespējas – Spaak ēkas visaptverošu vides atjaunošanu vai rekonstrukciju; uzsver, ka atjaunošanā/rekonstrukcijā kā galvenie kritēriji būtu jāņem vērā izmaksu lietderība un energoefektivitāte; sagaida, ka pēc iespējas drīzāk un publiski tiks veikts detalizēts izvēlētā priekšlikuma izmaksu un energoefektivitātes novērtējums, ņemot vērā to, ka pirmsprojekta kopsavilkums, kas uzvarējušajam arhitektam jāizstrādā 2021. gadā, ir jāiesniedz Parlamenta Budžeta komitejai un Budžeta kontroles komitejai; prasa, lai atjaunošanā/rekonstrukcijā tiktu ņemtas vērā pašreizējās Parlamenta vajadzības, kas aprakstītas atjauninātajā ēku stratēģijā laikposmam pēc 2019. gada; uzsver, ka atjaunošanā/rekonstrukcijā būtu jāņem vērā arī pašreizējās deputātu un darbinieku vajadzības, kas saistītas ar nesenajiem ierobežojumiem un jaunajiem pielāgojumiem, kuri nepieciešami veselības un drošības apsvērumu dēļ;

68. pieņem zināšanai Prezidija 2019. gada 25. novembra lēmumu līdz pašreizējā sasaukuma beigām (2024. gadā) izveidot *Europa Experience* apmeklētāju centrus visās dalībvalstīs un pašreizējo šī lēmuma īstenošanas pakāpi; aicina ģenerālsekretāru regulāri informēt Parlamenta Budžeta komiteju un Budžeta kontroles komiteju par īstenošanas gaitu;

69. atzinīgi vērtē to, ka Parlaments ir apņēmies veikt nepieciešamos pielāgošanas un atjaunošanas darbus savās ēkās, lai atbilstīgi Savienības standartiem un valstu tiesiskajiem regulējumiem izveidotu vidi, kurai var piekļūt visi lietotāji; uzsver, ka Strasbūrā jau ir sākts darbs, lai personām ar invaliditāti un ierobežotām pārvietošanās spējām uzlabotu piekļūstamību, un ka šie projekti turpināsies ne tikai Briselē un Strasbūrā, bet arī sešos Eiropas Parlamenta vietējos birojos; prasa turpināt šādus atjaunošanas darbus visās pārējās Parlamenta ēkās, apņemoties ievērot funkcionālās piekļūstamības prasības būvētai videi, kas paredzētas Direktīvas (ES) 2019/882 ([4]) III pielikumā, un atsaucoties uz attiecīgajiem starptautiskajiem un Eiropas standartiem minēto prasību izpildes nodrošināšanai iepirkuma procedūrās, lai deputāti, darbinieki un apmeklētāji ar invaliditāti, kā arī personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu piekļūt ēkām un izmantot tās līdzvērtīgi ar pārējiem saskaņā ar ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām paredzētajiem pienākumiem; uzsver, ka būtu jādara pieejams finansējums efektīvai šo pasākumu/izdevumu segšanai;

70. pauž bažas par to, ka 2017. gadā tika slēgta un joprojām ir slēgta siltā ūdens apgādes sistēma deputātu birojos gan Briselē, gan Strasbūrā; norāda, ka 2017. gada 24. oktobrī kvestori pieņēma lēmumu pārtraukt siltā ūdens padevi deputātu birojos Briselē un Strasbūrā saistībā ar veselības apdraudējumu, ko rada kaitīgo *legionella* baktēriju klātbūtne ēku hidrauliskajās sistēmās, kuras ir novecojušas un kuru stāvoklis pasliktinās; konstatē, ka galvenā problēma, kas traucē atjaunot siltā ūdens padevi Parlamenta ēkās, ir saistīta ar to, ka visas novecojušās cauruļvadu sistēmas, kas ietver vairākas caurules ar slēgtu galu, rūpīgai iztīrīšanai būtu nepieciešama pilnīga ekspluatācijas pārtraukšana un ka šāda ievērojama mēroga projekta īstenošanai ir nepieciešama padziļināta priekšizpēte, ņemot vērā ietekmi uz deputātu likumdošanas darbu, ko radītu pārvietošanas darbi, darbinieku pārcelšana, putekļi un troksnis; mudina DG INLO turpināt ieviest kompensācijas pasākumus;

71. norāda, ka pirmais uzaicinājums iesniegt piedāvājumus tika izsludināts 2019. gadā, lai noslēgtu līgumus par jauniem banku pakalpojumiem, un tas beidzās ar to, ka tikai viena banka izvēlējās iesniegt piedāvājumu par tām pašām telpām, kuras tā jau iepriekš bija izmantojusi; norāda, ka 2020. gadā tika rīkots otrs uzaicinājums iesniegt piedāvājumus ar mērķi aizpildīt abas pārējās bankām paredzētās vietas, bet piedāvājumi netika saņemti; pauž nožēlu par to, ka *ING* aģentūra bija atvērta tikai divus pirmos pašreizējā Parlamenta sasaukuma mēnešus, dodot iespēju atvērt kontus daudziem jaunievēlētajiem deputātiem un reģistrētajiem deputātu palīgiem, ar kuriem noslēgti līgumi, un pēc tam tika slēgta; norāda, ka arī lielveikals ir nolēmis nepagarināt savu koncesiju, taču atzinīgi vērtē to, ka tiks piešķirta koncesija pārtikas veikalam, kas atradīsies Spinelli ēkas pirmajā stāvā; aicina administrāciju pārskatīt un padarīt pievilcīgākus komerciālo koncesiju izmantošanas nosacījumus, lai piesaistītu kvalitatīvus pakalpojumu sniedzējus;

72. pauž bažas par to, ka *Trèves* 1 ēkā nav nodrošināti pakalpojumi; aicina Parlamentu prioritārā kārtā meklēt risinājumu, lai nodrošinātu, ka šai ēkai ir faktiska saikne ar Parlamenta galvenajām ēkām, kur notiek lielākā daļa Parlamenta darbību;

73. uzsver nesen medijos izskanējušo informāciju, ka termokameras, kuras Parlamenta telpās tiek izmantotas visu Parlamenta apmeklētāju temperatūras mērīšanai, ražo uzņēmums "Hikvision", kas importē no Ķīnas un ražo kameras Siņdzjanas provincei Ķīnā ([5]); atgādina, ka "Hikvision" ir ticis vainots novērošanas iekārtu nodrošināšanā ieslodzījuma nometnēm šajā provincē ([6]); norāda, ka pastāv nepieņemams risks, ka "Hikvision" ar savu darbību Siņdzjanā veicina nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus; atgādina, ka 2019. gadā Parlaments Saharova balvu par domas brīvību piešķīra Ilham Tohti par viņa centieniem aizsargāt uiguru tiesības Ķīnā; tādēļ uzskata, ka šā uzņēmuma termokameru izmantošana Parlamenta telpās nav pieņemama; aicina ģenerālsekretāru izbeigt līgumu ar "Hikvision" un aizvākt visas "Hikvision" termokameras no Parlamenta telpām; uzsver, ka administrācijai turpmāk ir jābūt piesardzīgākai, izvēloties iekārtu piegādātājus;

Drošība un drošums

74. atgādina, ka 2019. gadā Drošības un drošuma ģenerāldirektorātam (DG SAFE) bija 770 darbinieki un tas pārvaldīja 1,5 % no Parlamenta kopējā budžeta;

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa Direktīva (ES) 2019/882 par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).
([5]) https://www.dw.com/en/exclusive-eu-taps-chinese-technology-linked-to-muslim-internment-camps-in-xinjiang/a-55362125
([6]) https://www.npr.org/2019/10/08/768150426/u-s-blacklists-chinese-tech-firms-over-treatment-of-uighurs?t=1611915285989

75. atzinīgi vērtē to, ka kopš 2015. gada Parlamenta telpās nav notikuši nopietni drošības incidenti; tomēr pauž bažas par kopējo to deputātu, politisko grupu sekretariātu un reģistrēto deputātu palīgu skaitu, kuri saskaņā ar saņemtajiem ziņojumiem ir cietuši no zādzībām Parlamenta telpās; norāda, ka aplēstā kopējā nozagto lietu vērtība, kas ir aptuveni 60 000 EUR gadā, pēdējo trīs gadu laikā nav īpaši mainījusies; sagaida, ka drošības līmenis tiks pastāvīgi stiprināts;

76. ņem vērā Prezidija 2020. gada 22. jūlija sanāksmē apstiprinātos neatliekamos pasākumus, kas ietvēra izpratnes veicināšanas kampaņu, vērtīgu IT iekārtu aizsardzību, iepriekšēju paziņošanu par uzturēšanas darbiem, individuālu centrālo atslēgu nodrošināšana katram stāvam un to stingri ierobežotu sadali; tomēr pauž neapmierinātību ar īpašajiem vēstījumiem un vispārējo toni pret zādzībām ar ielaušanos Parlamenta ēkās vērstajā izpratnes veidošanas kampaņā, jo šķiet, ka šī kampaņa drīzāk vaino deputātus un darbiniekus, nevis izplata praktiskus drošības ieteikumus; sagaida, ka Parlaments izskatīs ilgtermiņa pasākumus, lai novērstu zādzības, tostarp tādus pasākumus, kas paredz dažāda līmeņa piekļuves tiesību ieviešanu Parlamenta telpās, plašāku videonovērošanas sistēmu (*CCTV*) un turpmākus pasākumus saistībā ar atslēgu pārvaldības politiku, cita starpā paredzot iespēju uzstādīt elektroniskas durvju slēdzenes, pienācīgi ņemot vērā to, ka ir jānodrošina samērība starp nepieciešamajiem ieguldījumiem un nozagto priekšmetu faktisko vērtību, kā arī privātuma aizsardzība;

77. mudina īstenot ārkārtas situācijām paredzētu iekšēju evakuācijas stratēģiju cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām vai invaliditāti;

78. atzinīgi vērtē pasākumus, kas veikti, lai uzlabotu Parlamenta ēku drošību, jo īpaši ārpakalpojumu sniedzēju personāla drošības pārbaudes un vispārējo drošības dienestu internalizāciju Luksemburgā, ko Prezidijs apstiprināja 2012. gadā, bet ko ietekmēja jaunās Adenauer II ēkas celtniecības darbi; uzsver, ka gadījumi, kad vardarbīgi protestētāji iekļūst dalībvalstu publiskajās iestādēs un apdraud darbiniekus un iestāžu locekļus, rada bažas, un tādēļ mudina DG SAFE izvērtēt pašreizējos drošības pasākumus un sniegt ieteikumus turpmākiem uzlabojumiem;

79. atbalsta iestāžu sadarbību drošības jomā, tostarp saprašanās memoranda parakstīšanu saistībā ar Savienības iestādēs Beļģijā strādājošo ārpakalpojumu sniedzēju darbinieku pārbaudi, tādas iestāžu darba grupas izveidi, kuras uzdevums ir saskaņot drošības pasākumus, ko piemēro Parlamenta vietējos birojos un Komisijas pārstāvniecībās dalībvalstīs, pašreizējo kopīgo analīzi, kuru veic Savienības iestāžu drošības dienesti, lai noteiktu un apzinātu vispiemērotākās jomas ciešākai sadarbībai, kā arī šīs iespējamās sadarbības apmēru, tostarp iespēju dalīties ar atsevišķiem pakalpojumiem, un progresu virzībā uz vienotas caurlaides ieviešanu iestādēs;

80. ar gandarījumu norāda, ka ir uzsāktas tirgus procedūras, lai ieviestu transportlīdzekļu automātiskās atpazīšanas sistēmu pie visām autostāvvietu ieejām un izejām, kā arī pārcelšanās uz Adenauer II ēku;

81. tomēr atgādina, ka atvērtība sabiedrībai ir Parlamentam raksturīga iezīme un ir jāsaglabā pienācīgs līdzsvars starp to un nepieciešamo drošības līmeni;

Kiberdrošība un IKT drošība

82. atgādina, ka 2019. gadā Inovāciju un tehnoloģiskā atbalsta ģenerāldirektorātam (DG ITEC) bija 480 darbinieki un tas pārvaldīja 6 % no Parlamenta kopējā budžeta;

83. atgādina par konsultēšanas uzdevumu saistībā ar 2017. gadā notikušo nopietno IT incidentu un tā ietekmi uz darbības nepārtrauktību, kuru īstenoja iekšējās revīzijas dienests un kurā bija ietverti trīs ieteikumi par Parlamenta IKT infrastruktūras vēl stingrāku aizsardzību, papildinot kritiski svarīgo un pamata informācijas sistēmu sarakstu ar skaidrāku uzdevumu un resursu apzināšanu un dokumentējot atkarības starp resursiem, kā arī pievēršoties vajadzībai pēc augstākas pakāpes sertifikācijas īrētajām telpām, kurās atrodas Parlamenta datortelpa Briselē;

84. apzinās, ka uzturēšanas un pilnveidošanas darbā liela nozīme ir priviliģētas piekļuves tiesībām; aicina DG ITEC izstrādāt skaidrus piekļuves kontroles noteikumus attiecībā uz šiem priviliģētajiem kontiem un izvērtēt "superlietotāju" tiesību nodrošināšanu;

85. apstiprina jauna datu centra projekta uzsākšanu, lai aizstātu novecojušo II līmeņa Huizingenas datu centru ar IV līmeni, kas nepieciešams, lai uzlabotu IKT drošību, noturību un nepārtrauktību;

86. atbalsta Parlamenta 2019. gada centienus mazināt kiberdrošības riskus, tostarp Parlamenta kiberdrošības satvara definēšanu un publicēšanu, sistemātisku kiberdrošības riska novērtējumu jaunām sensitīvām lietojumprogrammām un ikgadēju ielaušanās no interneta testēšanu; prasa vēl vairāk apzināt un samazināt riskus un īstenot uz risku balstītu pārvaldību; aicina DG ITEC uzlabot atjaunošanas spējas un īstenot plānu reaģēšanai uz kiberincidentiem;

87. uzsver Parlamenta pienākumu tieši pārvaldīt savu kritisko infrastruktūru un sensitīvus, konfidenciālus datus vai vismaz spēt tieši kontrolēt šādu pārvaldību; uzdod administrācijai īstenot šo pienākumu;

88. atgādina par brīvi pieejamas atklātā pirmkoda programmatūras pievienoto vērtību drošības uzlabošanā, jo tā ļauj Parlamentam konstatēt un novērst trūkumus, saglabāt kontroli pār datiem, mitinot tos savos serveros un izstrādājot risinājumus saskaņā ar savām specifikācijām, vienlaikus izvairoties no sekām, ko rada atkarība no konkrēta pārdevēja;

89. atgādina, ka, apsverot jaunas iekšējas lietojumprogrammas, Parlaments priekšroku dod brīvi pieejamas atklātā pirmkoda programmatūras risinājumiem, nevis īpašniekprogrammatūrai; prasa, lai gadījumos, kad netiek izvēlēti atklātā pirmkoda risinājumi, tiktu ziņots IKT pārvaldības struktūrām;

90. atzīst neizbēgamos riskus, ko informācijas drošībai un privātumam rada tas, ka deputāti un darbinieki izmanto no trešām pusēm atkarīgus risinājumus, lai dalītos ar sensitīviem datiem, un Parlamentam nav iespējas kontrolēt šo datu apstrādi; saskaņā ar Prezidija apstiprinātajām kiberdrošības stratēģiskajām ievirzēm un minētās situācijas labošanas nolūkā prasa Parlamentam apsvērt iespēju savos serveros izvietot drošus paša Parlamenta atklātā pirmkoda risinājumus virtuālām sanāksmēm un tūlītējai ziņapmaiņai, kā tas patlaban tiek darīts dalībvalstu pamatinstitūcijās, piemēram, Francijas centrālajā administrācijā un Vācijas Bundesvērā;

91. atzinīgi vērtē DG ITEC centienus daļu no tā kiberdrošības lietpratības un resursiem iekļaut Savienības iestāžu datorapdraudējumu reaģēšanas vienībā (*CERT-EU*);

Tehnoloģija, digitalizācija un inovācija

92. atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā tika veiksmīgi pabeigta Parlamenta finanšu pārvaldības sistēma, kas sāka darboties 2020. finanšu gadā; pauž bažas par novecojušu aparatūru un prasa turpināt IT modernizāciju, atjaunojot novecojušu aparatūru un turpinot attīstīt stratēģiskos projektus tādās jomās kā e-Parlaments un mobilā vide deputātiem un darbiniekiem;

93. norāda, ka atjauninājumi Parlamenta darbinieku atalgojuma pakāpēs nenotiek automātiski un tie ir manuāli jāreģistrē cilvēkresursu IT sistēmās; pauž bažas saistībā ar nepamatotu maksājumu risku, kura pamatā ir nepareiza informācija, kas izriet no tā, ka darba samaksa nav automatizēta; mudina Parlamenta dienestus sadarbībā ar citām Savienības iestādēm izstrādāt ilgtspējīgu IT sistēmu darbinieku atalgojuma pakāpēm;

94. atzinīgi vērtē ievērojamos centienus turpināt ieguldījumus finanšu procesu digitalizācijā, tostarp jaunās finanšu pārvaldības un grāmatvedības sistēmas (*SAP*) netraucētu un veiksmīgu ieviešanu un izmantošanu kopš 2019. gada novembra attiecībā uz visiem darījumiem, kas saistīti ar budžeta izpildi, stratēģijas "*Blue-Chip hubs* administratīvajiem pakalpojumiem" pieņemšanu, lai uzlabotu klientu apkalpošanu un administratīvo efektivitāti, un Prezidija 2019. gada 17. jūnija lēmumu sākt centrālā apmeklējumu reģistra automatizāciju un e-portāla funkciju paplašināšanu, tam kalpojot par vienotu digitālo kontaktpunktu, kur deputātiem pārvaldīt savas finanšu un sociālās tiesības;

95. prasa uzlabot pašreizējo ar IT saistīto problēmu izsekošanas un identificēšanas sistēmu starp Parlamenta dienestu struktūrvienībām, lai palielinātu efektivitāti un pārredzamību; uzsver, ka uz vietas sniegtais atbalsts deputātiem un viņu birojiem bieži vien atrisina ar IT saistītās problēmas ātrāk un efektīvāk nekā atbalsts pa tālruni;

96. prasa nodrošināt, ka tiek veikti atbilstoši drošības pasākumi attiecībā uz mākoņdatošanas risinājumu īstenošanu Parlamenta vajadzībām, tostarp tādi, kas nodrošina tā institucionālo suverenitāti; uzstāj, ka šī suverenitāte būtu jāiegūst, nodrošinot datu īpašumtiesības un datu teritoriālu ierobežošanu Savienības teritorijā, nepieļaujot atkarību no konkrēta pārdevēja un izmantojot vairāku pārdevēju stratēģiju, kas ļautu netraucēti pārnest darba slodzi un datus starp dažādiem hibrīdmākoņa slāņiem (telpās, privātajā un publiskajā mākonī), kā arī starp mākoņpakalpojumu sniedzējiem atkarībā no tā, kā mainās vajadzības, un ne tikai mākoņpakalpojumu nobeiguma posmā, lai panāktu lielāku elastību un plašākas datu izmantošanas iespējas, kā ir vienojusies IKT inovācijas stratēģijas darba grupa un iepriekšējā gadā apstiprinājis Prezidijs;

97. atgādina, ka šīs politiski nozīmīgās mākoņpolitikas prasības, proti, to, ka lēmums par to, kuras datu kategorijas drīkst pārvietot uz mākoni un kuras nedrīkst, par suverēna mākoņa definīciju vai par pakalpojumu sniedzēju izvēli, ir jāpieņem visaugstākajā līmenī, ir pauduši Parlamenta priekšsēdētāja vietnieki un tas ir jāņem vērā, Prezidijam pieņemot mākoņpolitiku, pirms tiek parakstīts jebkāds līgums ar mākoņpakalpojumu sniedzēju;

98. prasa nodrošināt deputātu un palīgu tiesības izmantot brīvi pieejamu atklātā pirmkoda biroja programmatūru;

99. atgādina, ka ir vajadzīga lietotājdraudzīgāka, sistemātiskāka un saskaņotāka pieeja, lai radītu un pārveidotu sabiedrībai svarīgus datus atvērtā, mašīnlasāmā formātā, kas lietotājiem ir viegli pieejams un atkalizmantojams; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi, lai Parlamentam būtu pašam sava atvērto datu politika; aicina attiecīgos dienestus iesniegt Prezidijam projektu apstiprināšanai;

100. atgādina, ka mākoņdatošanas stratēģijas galvenais princips ir informācijas drošība un datu aizsardzība, kam nepieciešama īpaša datu kategorizēšana, pamatojoties uz datu aizsardzības un drošības novērtējumiem; aicina Prezidiju pēc attiecīgo dienestu veiktās riska analīzes izskatīšanas apstiprināt, kādas datu kategorijas un lietojumprogrammas drīkst pārvietot uz mākoni un kas būtu jāglabā tikai Parlamentā;

101. atgādina, ka ir jānodrošina, lai nerastos atkarība no konkrēta mākoņpakalpojumu pārdevēja un jāpanāk lielāka drošība, kad vien iespējams, izmantojot atklātā pirmkoda programmatūru un atvērtos standartus;

102. aicina administrāciju Parlamenta tīmekļa vietnē izveidot vietu, kurā būtu pieejams katra deputāta plenārsēžu balsojumu saraksts, kā arī būtu redzams un salīdzināms balsu sadalījums pa politiskajām grupām un pēc deputātu valstspiederības; aicina attiecīgos dienestus izpētīt iespējas un izmēģināt to deputātu jaunāko komitejās un plenārsēdē parakstīto grozījumu vizualizācijas iespējas viņu personiskajās Parlamenta tīmekļa vietnes lapās, kuri tam ir brīvprātīgi piekrituši;

103. atzinīgi vērtē stratēģiju *Digital Workplace4MEP* (Deputāta digitālā darbavieta), kas sniedz mobilitātes un efektivitātes risinājumus; uzskata, ka kvalitatīvu hibrīdierīču ieviešana palīdzēs sasniegt vides vadības mērķi, proti, līdz 2024. gadam par 50 % samazināt papīra patēriņu; sagaida, ka līdz ar šo izvēršanu tiks ievērojami ietaupītas izmaksas, pateicoties cita veida ierīču pakāpeniskai izņemšanai no aprites;

104. vērš uzmanību uz četrām svarīgām EDAU veiktām izmeklēšanām, kurās iesaistīts Parlaments, proti, par "Nation-Builder" izmantošanu personas datu apstrādei ar 2019. gada Eiropas vēlēšanām saistītajās darbībās, atbilstīgas privātuma politikas tīmekļa vietnei "soreizesbalsosu" nepublicēšanu EDAU noteiktajā termiņā, ķermeņa temperatūras pārbaudēm un tīmekļa vietni testu rezervēšanai saistībā ar Covid-19 krīzi; norāda, ka divos pirmajos gadījumos Parlaments rīkojās saskaņā ar EDAU ieteikumiem; atgādina par iepriekš minēto provizorisko Parlamenta datu aizsardzības regulējuma novērtēšanu; aicina attiecīgos Parlamenta administrācijas dienestus turpmāk izdarīt secinājumus no minētajām izmeklēšanām;

105. norāda, ka *wi-fi*, kas tiek nodrošināts Parlamenta telpās Briselē, bieži vien ir nestabils un nenodrošina netraucētu sanāksmju norisi virtuālu videozvanu laikā; aicina Parlamentu uzlabot pašreizējo sistēmu līdz tādam snieguma līmenim, kāds nepieciešams Parlamenta pilnīga tāldarba režīmam;

106. atzinīgi vērtē divus Eiropas projektus, "Red Flags" un "Digiwhist", kas izmanto lielos datus korupcijas mazināšanai, un mudina digitalizācijas ietvaros izmantot jaunās tehnoloģijas;

Piekļuve iepirkumiem

107. atzinīgi vērtē to, ka ir uzlabojusies lietotāju piekļuve Parlamenta iepirkumiem; vēlas vēl vairāk stiprināt to digitalizācijas procesu, nodrošinot vispārīgu sadaļu "Bieži uzdotie jautājumi" saistībā ar konkursa procedūrām, kā arī garantēt lietotājam draudzīgu piekļuvi;

108. norāda, ka pašreizējais e-iepirkuma instruments *TED* ir daļa no publiskā iepirkuma digitālās pārveides procesa, vienlaikus uzsverot, ka ir vajadzīga daudzvalodu jautājumu un atbilžu sadaļa, kas tiek savlaicīgi atjaunināta;

Jaunās tehnoloģijas publiskā iepirkuma jomā

109. atkārtoti paužParlamenta apņemšanos turpināt publiskā iepirkuma digitālo pārveidi, lai atvieglotu piekļuvi publiskajam iepirkumam un veicinātu digitālo tehnisko inovāciju; norāda – tas, ka DG ITEC ir pieņēmis mākoņdatošanas modeli, liecina, ka ir svarīgi sākt pētīt jauno tehnoloģiju potenciālu publiskā iepirkuma jomā;

110. norāda, ka tika lēsts, ka preču un pakalpojumu publiskā iepirkuma vērtība ir 2 triljoni EUR jeb 13,3 % no IKP ([7]); norāda, ka 2020. gadā atjaunināts pētījums parādīja, kā tiek izmantotas jaunās tehnoloģijas, piemēram, blokķēde, lielie dati, mākslīgais intelekts, lietu internets un 3D drukāšana, lai sasniegtu dažādus mērķus: mākslīgais intelekts un mašīnmācīšanās var prognozēt nākotnes pieprasījumu un iedalīt iepirkuma izdevumus kategorijās, bet sarunboti var palīdzēt lietotāju jautājumu gadījumā; norāda arī to, ka blokķēdi izmanto, lai panāktu pārredzamību dažādos publiskā iepirkuma posmos un nodrošinātu digitālu ierakstu par katru nolīgumu, katru procesu un katru maksājumu, kā arī kopīgu vienotu datu avotu; visbeidzot, norāda, ka 3D drukāšana nodrošina dažādu detaļu tiešu ražošanu ([8]); vērš uzmanību uz to, ka jauno tehnoloģiju piemērošana publiskajam iepirkumam galu galā veicina publiskā iepirkuma procesa digitālo pārveidi, kas ir tik ļoti nepieciešama;

Pārredzamība

111. ar dziļām bažām norāda, ka saskaņā ar Pārredzamības reģistra gada pārskatiem pēdējos gados aptuveni puse no visiem reģistrā iekļautajiem ierakstiem ir nepareizi; paužbažas, ka reģistrs nevar pildīt savu uzdevumu, proti, nodrošināt interešu pārstāvju darbības lielāku pārredzamību, ja puse no tā ierakstiem sniedz nepilnīgu vai nepareizu informāciju; mudina Parlamentu un Komisiju risināt jautājumu par nepareizo ierakstu augsto īpatsvaru, vismaz uz laiku palielinot Pārredzamības reģistra kopīgā sekretariāta darbinieku skaitu, sistemātiski pārbaudīt visu ierakstu pareizību un pilnīgumu un nodrošināt, ka reģistrā tiek iekļauti tikai pareizi ieraksti;

112. atgādina, ka attiecībā uz finansiālajām interesēm un interešu konfliktiem Rīcības kodeksa 4. pants paredz, ka deputātu finansiālo interešu deklarācijām ir jābūt precīzām; paužnožēlu par to, ka dažos gadījumos šajās deklarācijās nav pietiekami detalizētas informācijas par apmaksātām vai neapmaksātām ārējām darbībām, kas liek apšaubīt iespēju pārbaudīt, vai šāda darbība neveido interešu konfliktu ar Parlamenta darbību; norāda, ka gadījumos, kad ir pamats uzskatīt, ka sniegtā informācija ir novecojusi, priekšsēdētājs vajadzības gadījumā var pieprasīt deputātam 10 dienu laikā deklarāciju labot; aicina Prezidiju pārskatīt deklarāciju formātu; šajā sakarībā mudina apspriesties ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm, lai apmainītos ar paraugpraksi;

Pieņemšana darbā

113. atgādina, ka 2019. gadā DG PERS bija 459 darbinieki un tas pārvaldīja 48 % no Parlamenta kopējā budžeta;

114. norāda, ka 2019. gada vēlēšanu rezultātā jauno deputātu īpatsvars 9. sasaukumā sasniedza 61 %, kas vērtējams kā augsts; uzsver, ka saistībā ar bijušo deputātu skaita pieaugumu ģenerālsekretāram un Prezidijam būtu jāizstrādā stingri noteikumi, lai regulētu t. s. virpuļdurvju efektu, pieprasot bijušajiem deputātiem informēt Parlamentu par viņu darbībām pēc pilnvaru termiņa beigām un nodarbinātību vismaz tanī laikā, kamēr bijušie deputāti saņem ar pilnvaru termiņa beigām saistīto pārejas pabalstu; prasa veikt neatkarīgu novērtējumu par to, vai šādas darbības rada interešu konfliktu;

([7]) https://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/public-procurement/
([8]) https://joinup.ec.europa.eu/sites/default/files/news/2020-06/D.01.06_Final_report_v3.00.pdf

115. ir pārliecināts, ka Parlamenta kā darba devēja pievilcība ir būtisks tā panākumu elements; ir ļoti nobažījies par grūtībām, ar kādām jāsaskaras, pieņemot darbā atsevišķu valstu valstspiederīgos un internalizējot noteiktus darba profilus; pauž nožēlu par Parlamenta pārmērīgo atkarību no ārējiem ekspertiem; norāda, ka DG PERS pašlaik īsteno projektu "Lielāko talantu piesaiste un saglabāšana", kura mērķis ir uzlabot Parlamenta politiku, lai piesaistītu un noturētu talantīgus cilvēkus, un sniegt ieguldījumu Parlamenta ilgtermiņa stratēģiskā redzējuma par nākotnes darbvietām izstrādē; aicina ģenerālsekretāru darīt visu iespējamo, lai uzlabotu Parlamenta darbinieku daudzveidību un ģeogrāfisko līdzsvaru, katrai dalībvalstij nodrošinot proporcionālu pārstāvību, cita starpā ieņemto vadošo amatu skaita ziņā, un izpētīt visas pieejamās iespējas, lai palielinātu Parlamenta kā darba devēja konkurētspēju un pievilcību;

116. pauž bažas par daudzveidības trūkumu Parlamenta darbinieku vidū; aicina ģenerālsekretāru daudzveidības veicināšanu noteikt par prioritāti; pieņem zināšanai grūtības pieņemt darbā IT un finanšu speciālistus un darbiniekus zemākās pakāpēs Luksemburgā, jo īpaši AST-SC kategorijā; uzsver, ka šīs strukturālās problēmas atrisināšanas nolūkā ir jāievieš korekcijas koeficients, kurā būtu ņemtas vērā augstākas dzīves izmaksas šajā darba vietā, kā arī būtu jāpieņem darbā augstākās pakāpēs, un šajā sakarībā atkārto savu prasību Komisijai, kas tika pausta saistībā ar 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru; uzsver, ka sākotnējā faktu analīze, ko Revīzijas palāta šajā kontekstā nosūtīja ģenerālsekretāram, liecina, ka Eiropas Personāla atlases biroja organizētais atlases process nav pielāgots neliela mēroga specializētiem konkursiem, kas ir vispiemērotākie pašreizējām Savienības iestāžu darbā pieņemšanas vajadzībām; ar gandarījumu norāda uz Parlamenta aktīvo iesaistīšanos iestāžu centienos izvērtēt to, kā Eiropas Personāla atlases birojs patlaban rīko konkursus; aicina izstrādāt jaunu atlases sistēmu speciālistu konkursiem un ieviest mehānismu atlases procesa regulārai izvērtēšanai; aicina ģenerālsekretāru attiecīgā gadījumā rīkot iekšējus speciālistu konkursus;

117. pauž lielas bažas arī par to, ka DG ITEC ir ļoti grūti pieņemt darbā pietiekami daudz augsti kvalificētu ekspertu ar ļoti specifisku specializāciju, zināšanām un pieredzi; aicina Parlamentu nodrošināt, ka šis pieprasījums tiek pienācīgi nosūtīts Eiropas Personāla atlases birojam, lai tas labāk reaģētu uz šādām Savienības iestāžu īpašajām vajadzībām, jo īpaši saistībā ar Parlamenta specializētajām IKT zināšanām kiberdrošības, mākoņdatošanas un mākslīgā intelekta jomā; pauž nožēlu par Parlamenta pārmērīgo atkarību no ārējiem konsultantiem un uzsver, ka DG ITEC ir svarīgi turpināt izstrādāt stratēģiju "No ārējiem konsultantiem līdz līgumdarbiniekiem", lai līdz minimumam samazinātu drošības riskus Parlamentam;

118. atgādina, ka ir svarīgi panākt taisnīgu ģeogrāfisko līdzsvaru starp Parlamenta darbiniekiem; konstatē, ka, ņemot par pamatu attiecību starp darbinieku un deputātu skaitu no vienas un tās pašas dalībvalsts, nepastāv dalījums starp vecākām un jaunākām dalībvalstīm pārāk lielas vai pārāk mazas pārstāvības ziņā; norāda, ka pieci augstākie rādītāji attiecas uz darbiniekiem no Beļģijas, Lietuvas, Igaunijas, Slovēnijas un Maltas, bet pieci zemākie – uz darbiniekiem no Polijas, Vācijas, Austrijas, Nīderlandes un Kipras; uzsver, ka patlaban Slovēnija un Lietuva ir starp tām septiņām dalībvalstīm, kurās ir augstākais vadītāju īpatsvars attiecībā pret deputātu skaitu; aicina Parlamentu nodrošināt, ka visu līmeņu darbinieki tiek pieņemti darbā un paaugstināti amatā, pamatojoties uz spējām, efektivitāti un integritāti un bez jebkādas diskriminācijas valstspiederības dēļ; prasa turpināt centienus, lai nodrošinātu, ka nodarbinātība Parlamentā ir vienlīdz pievilcīga visu Savienības dalībvalstu valstpiederīgajiem;

119. atzinīgi vērtē to, ka vienlīdzīgu iespēju veicināšana ir Parlamenta cilvēkresursu pārvaldības politikas svarīgs elements, kas veicina nodarbinātību un stiprina personu ar invaliditāti integrāciju; pauž gandarījumu par to, ka turpinās dzimumu līdztiesības ceļveža īstenošana ar konkrētu pasākumu palīdzību un ka 2020. gada 13. janvārī Prezidijs apstiprināja mērķrādītāju kopumu, lai līdz 2024. gadam panāktu dzimumu līdzsvaru Parlamenta Ģenerālsekretariāta augstākā un vidējā līmeņa vadītāju amatos, proti, to, ka nodaļu vadītāju un direktoru amatos 50 % ir sievietes, bet ģenerāldirektoru amatos 40 % ir sievietes; uzsver, ka Prezidijam ir vēl stingrāk jāveicina dzimumu līdztiesība, apņemoties līdz 2022. gadam sasniegt vērienīgākus mērķrādītājus: nodaļu vadītāju un direktoru amatos 50 % ir sievietes, ģenerāldirektoru amatos 50 % ir sievietes; aicina Prezidiju noteikt vērienīgus mērķrādītājus arī attiecībā uz zemākiem vadošiem amatiem;

120. atkārtoti uzsver, ka ir būtiski, lai, Prezidijam apspriežot vispārējus jautājumus, kas ietekmē tā personāla politiku, tiktu uzklausīti personāla pārstāvji, un vēlreiz aicina ģenerālsekretāru veikt atbilstošus pasākumus šīs svarīgās pieejas īstenošanai; atkārtoti prasa ģenerālsekretāram veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu pārredzamību un taisnīgumu augstākās vadības locekļu iecelšanas procedūrās; aicina pilnībā īstenot pasākumus, kas ieteikti Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa rezolūcijā, jo īpaši to, ka ierēdņi no darbinieku pārstāvības struktūrām darbojas Parlamenta augstākās vadības locekļu atlases komitejās; turklāt prasa nodrošināt konsekvenci, ārēji publicējot augstākā līmeņa vadītāju amata vakances, kā arī rūpību saistībā ar šo vietu publicēšanu, tiklīdz tās atbrīvojas;

121. atgādina par Eiropas Ombuda konstatējumiem un ieteikumiem apvienotajās lietās 488/2018/KR un 514/2018/K un aicina ģenerālsekretāru vēl vairāk uzlabot augsta ranga ierēdņu iecelšanas procedūras, lai panāktu lielāku pārredzamību un vienlīdzību; aicina Parlamenta administrāciju katru gadu sniegt pārskatu par augsta ranga ierēdņu iecelšanu amatos;

Darbinieki, reģistrētie deputātu palīgi un vietējie palīgi

122. vērš uzmanību uz mērķi samazināt darbinieku skaitu par 6 %, saskaņā ar kuru Parlamentam administrācijas štatu sarakstā 2019. gadā nācās likvidēt 59 amata vietas; atzīst, ka vienlaikus palielinās līgumdarbinieku skaits; brīdina par nopietnajām sekām, ko nākotnē Eiropas civildienestā un Savienības politikas īstenošanā var radīt jebkāds administratīvā budžeta vai darbinieku skaita samazinājums; pauž īpašas bažas par šā ievērojamā samazinājuma, kas izriet no 2014. gada civildienesta reformas, negatīvo ietekmi uz Parlamenta sniegumu gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, vienlaikus apzinoties arī nepieciešamību nodrošināt atbildīgu budžeta pārvaldību un attiecīgā gadījumā panākot ietaupījumus; norāda, ka atsevišķu Parlamenta komiteju darba un atbildības apjoms ir palielinājies, jo tās tagad ir atbildīgas par to, lai tiktu pārbaudīts 750 miljardus EUR vērtais ES Atveseļošanas plāns *Next Generation EU*, kas kopā ar daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2021.–2027. gadam veido 1,8 triljonus EUR; pauž bažas par administratīvo darbinieku kapacitātes trūkumiem attiecīgajos sekretariātos; prasa no jauna izvērtēt situāciju darbā pieņemšanas jomā;

123. norāda uz Revīzijas palātas konstatējumu, ka Savienības iestādes ir samazinājušas amata vietu skaitu ierēdņiem (t. i., pastāvīgajiem un pagaidu darbiniekiem), vienlaikus pakāpeniski palielinot līgumdarbinieku skaitu (tas laikposmā no 2012. līdz 2018. gadam palielinājās par 121 %, līdzīga tendence ir vērojama 2019. gadā), kā rezultātā kopējā darbinieku skaitā ir ievērojami palielinājies līgumdarbinieku īpatsvars; pauž dziļu nožēlu par līgumdarbinieku karjeras iespēju trūkumu Parlamenta administrācijā; aicina ģenerālsekretāru izvērtēt riskus, kas saistīti ar aizvien lielāka līgumdarbinieku skaita nodarbināšanu, tostarp risku, ka Parlamentā varētu tikt izveidota divu līmeņu personāla struktūra; uzstāj, ka galvenie pastāvīgie amati būtu jāieņem un galvenie pastāvīgie uzdevumi būtu jāveic pastāvīgajiem darbiniekiem; norāda, ka Revīzijas palātas pārskatā par Savienības budžeta izpildi 2019. finanšu gadā netika pārbaudīts, vai šī aizvietošana ir notikusi, pārvietojot darbiniekus no Strasbūras vai Luksemburgas uz Briseli; aicina Parlamenta Cilvēkresursu nodaļu dalīties informācijā par darbinieku pārcelšanu Parlamenta trijās darba vietās kopš 2012. gada vai nu ikgadējās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras ietvaros, vai arī nododot Revīzijas palātai attiecīgu informāciju iekļaušanai nākamajos gada pārskatos par budžeta izpildi;

124. uzsver, ka pašreizējie noteikumi par reģistrētu deputātu palīgu līguma izbeigšanu neparedz iespēju lauzt līgumu ar "savstarpēju piekrišanu", kas būtu veids, kā atzīt deputātu un palīgu īpašās politiskās attiecības, kurās abas puses var atzīt, ka savstarpējā uzticēšanās vairs nepastāv, un gūt labumu no kopīga risinājuma, nemazinot reģistrēto deputātu palīgu sociālās tiesības; norāda, ka šis jautājums ir uzsvērts vairākos Parlamenta ziņojumos par budžeta izpildes apstiprināšanu, un sagaida, ka pasākumi tiks veikti pēc iespējas drīzāk;

125. norāda, ka darbinieki, kuri Savienības iestādēs strādā mazāk kā 10 gadus, nevar pretendēt uz Savienības pensiju un viņiem ir jāpārved savas iemaksas uz citu fondu, kas atbilst Parlamenta noteikumiem attiecībā uz fonda veidu un vecumu, no kura var sākt izmantot līdzekļus; norāda, ka daudziem reģistrētiem deputātu palīgiem no Apvienotās Karalistes nav bijis iespējams veikt pārvedumus uz noteiktiem Apvienotās Karalistes pensiju fondiem, jo Parlaments uzskata, ka tie neatbilst prasībām; aicina ģenerālsekretāru nekavējoties izskatīt šo jautājumu, lai nodrošinātu, ka visiem darbiniekiem ir pieejamas viņu iemaksas;

126. atgādina, ka Parlaments ir prasījis izstrādāt Savienības tiesību aktus, kas darbiniekiem dotu tiesības digitāli atslēgties no darba, nepiedzīvojot negatīvas sekas; aicina Parlamentu veicināt un piemērot šo principu arī savā gadījumā;

127. pauž dziļas bažas par to darbinieku skaitu, kuri ir ilgstošā slimības atvaļinājumā, daži no šiem gadījumiem var būt saistīti ar pārgurumu un darba un privātās dzīves līdzsvara traucējumiem; aicina administrāciju un politisko grupu vadību attiecīgo darbinieku gadījumā rīkoties proaktīvi, rūpīgi izvērtēt darbinieku darba slodzi un nodrošināt uzdevumu līdzsvarotu sadalījumu; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt saprātīgu darba grafiku un izvairīties no sanāksmēm ārpus darba laika, kas neļauj deputātiem un darbiniekiem saglabāt darba un privātās dzīves līdzsvaru, bet vienlaikus ir jāņem vērā parlamentārā kalendāra satvars; atzinīgi vērtē DG PERS 2018. gadā sākto kampaņu "Mind Matters", lai palielinātu informētību un apkarotu ar garīgo veselību saistītus aizspriedumus; mudina Parlamenta administrāciju un politisko grupu vadību veikt psiholoģiskā riska novērtējumu, lai atklātu psiholoģiskos riskus darba vidē, un izstrādāt mērķtiecīgus rīcības plānus to novēršanai vai to negatīvās ietekmes mazināšanai; prasa atkārtoti izvērtēt piemērojamos noteikumus, lai ilgstoša slimības atvaļinājuma gadījumā varētu ātrāk pieņemt darbā aizstājējus;

128. uzsver, ka ir steidzami jāpārskata Prezidija lēmums, ar ko nosaka komiteju kategorijas, pamatojoties uz to likumdošanas darba slodzi, lai ņemtu vērā arī ar budžetu saistīto darbu; norāda, ka pašreizējā situācija īpaši negatīvi ietekmē Parlamenta Budžeta kontroles komiteju, kura jau cieš no hroniska darbinieku trūkuma un kurai budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras dēļ ir milzīga darba slodze, bet likumdošanas darba slodze skaitās maza; atkārtoti aicina Parlamenta administrāciju rast steidzamus risinājumus situācijas uzlabošanai;

129. aicina ģenerālsekretāru rast risinājumu tam, ka reģistrētu deputātu palīgu algas ir jāpārskaita tikai uz Beļģijas banku kontiem, kas ir pretrunā vienotas monetārās un maksājumu savienības būtībai;

130. atzinīgi vērtē tādu pasākumu izstrādi, kas veicina labāku profesionālās un privātās dzīves līdzsvaru, tostarp plašāku tāldarba iespēju ieviešanu Parlamenta darbiniekiem, un tādu pasākumu izstrādi, kuri veicina labjutību darbā; tomēr uzsver, cik liela nozīme ir fiziskai klātbūtnei Parlamentā; uzsver tāldarba režīma un attālinātas balsošanas devumu Parlamenta oglekļa pēdas turpmākā samazināšanā; uzsver, ka ir jānodrošina Parlamenta darbiniekiem un deputātiem iespēja turpināt tā saukto hibrīdsanāksmju rīkošanu, kā arī attālināto balsošanu; aicina Prezidiju arī turpmāk nodrošināt mehānismus, kas atvieglo šo režīmu turpmāku izmantošanu;

131. atbalsta to pasākumu īstenošanas turpināšanu, kas paredzēti Rīcības plānā līdztiesības un dažādības jomā 2014.–2019. gadam; uzstāj, ka ir svarīgi panākt labāku dzimumu līdzsvaru visos līmeņos, tostarp ģenerāldirektoru līmenī; atbalsta pasākumus, kuri minēti Prezidija 2019. gada 3. aprīlī pieņemtajā ziņojumā par dažādību, kas nav dzimtiskā dažādība, Parlamenta Ģenerālsekretariātā: pašreizējais stāvoklis un ceļvedis; jo īpaši pauž prieku par to, ka 2020. gadā Parlamentā tika izveidoti divi kontaktpunkti – viens saistībā ar LGBTI+ jautājumiem un otrs saistībā ar rasu diskriminācijas jautājumiem –, kurus pārvalda DG PERS Līdztiesības, iekļautības un dažādības nodaļa;

132. atgādina par Eiropas Ombuda konstatējumiem un ieteikumiem ([9]); pauž nožēlu par pašreizējo Parlamenta atvaļinājumu politiku, kuras rezultātā divu dvīņu tēvam tika piešķirtas tikai 10 dienas īpašā atvaļinājuma, jo starp viņu un viņa bērniem nebija maternālas saiknes; norāda, ka tas kliedzoši kontrastē ar atvaļinājumu, kas tika piešķirts viņa vīram Komisijā, kurš saņēma 20 nedēļas *ad hoc* īpašo atvaļinājumu; pieņem zināšanai Parlamenta administrācijas rakstisko atbildi, kurā norādīts, ka Parlamenta dienesti strādā pie jauniem noteikumiem; prasa, lai Parlamenta administrācija savu īpašo atvaļinājumu politiku saskaņotu ar Komisijas politiku, kura atbilst bērna interesēm;

133. atzinīgi vērtē divas Parlamenta pozitīvās rīcības shēmas, kas paredzēja pēdējos divos gados pieņemt darbā 12 līgumdarbiniekus un divus praktikantus ar invaliditāti;

([9]) Tie atrodami stratēģiskajā iniciatīvā par konkrētu darbinieku tiesībām uz atvaļinājumu un bērna interesēm (SI/1/2019/AMF).

134. atbalsta izpratnes veicināšanas kampaņas uzsākšanu 2019. gadā, lai veicinātu pilnīgas neiecietības politiku attiecībā uz aizskarošu izturēšanos darbavietā; atzīst Parlamenta pilnīgas neiecietības politiku pret aizskarošu izturēšanos visos līmeņos, tostarp deputātu, darbinieku un reģistrētu deputātu palīgu vidū; norāda, ka pēc 2019. gada vēlēšanām visiem deputātiem bija jāparaksta deklarācija, kurā apliecināta apņemšanās ievērot Parlamenta Reglamentā 2019. gada janvārī iekļauto pienācīgas rīcības kodeksu; tomēr pauž nožēlu par to, ka 2019. gadā tika sāktas 10 jaunas aizskarošas izturēšanās lietas, no kurām 4 bija saistītas ar seksuālu uzmākšanos; atzinīgi vērtē to, ka Parlaments nodrošina deputātiem brīvprātīgas apmācības par cieņpilnu izturēšanos darbā, lai rādītu piemēru; šajā sakarībā pauž dziļu nožēlu par to, ka Prezidijs ir atteicies īstenot plenārsēdē vairākkārt ([10]) pausto gribu ieviest obligātu pret aizskarošu izturēšanos vērstu apmācību visiem darbiniekiem un deputātiem; mudina Prezidiju nekavējoties īstenot šo prasību;

135. uzskata, ka Parlamentam būtu jānodrošina pamatapstākļi mātēm, kas darbā baro bērnu ar krūti, cita starpā jo īpaši paredzot tam laiku un privātu telpu, kas nav tualete;

136. pauž nožēlu par to, ka Parlaments bija iesaistīts 38 lietās, kuras 2019. gadā izskatīja Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai – sākot no parlamentārās piemaksas pareizas izmantošanas un darbinieku rīcības līdz Eiropas politisko struktūru finansēšanai; norāda, ka 2019. gadā tika slēgtas 14 lietas; pauž nopietnas bažas par lietu lielo skaitu; aicina Parlamenta dienestus padziļināti izanalizēt pašreizējos finanšu, juridiskos, ētiskos un integritātes riskus, kas ir šo lietu pamatā, un ierosināt preventīvus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādas situācijas neatkārtojas;

137. pieņem zināšanai, ka Parlaments 2019. gadā nav reģistrējis nevienu trauksmes celšanas gadījumu; aicina Parlamentu pilnībā pielāgot savus Civildienesta noteikumos iekļautos iekšējos noteikumus nesen pieņemtajai Direktīvai (ES) 2019/1937 ([11]), cita starpā visaptverošiem noteikumiem un drošām procedūrām, izveidojot drošus kanālus ziņošanai; uzskata, ka trauksmes cēlēju aizsardzība ir neatņemama demokrātijas sastāvdaļa un tai ir izšķiroša nozīme nelikumīgu darbību un pārkāpumu nepieļaušanā un atturēšanā no tiem; atgādina, ka cita starpā reģistrētie deputātu palīgi darba līgumu dēļ ir neaizsargātā situācijā; turklāt norāda, ka trauksmes cēlēji ir pelnījuši pienācīgu aizsardzību, līdzīgu tai, kādu piemēro no aizskarošas izturēšanās cietušajiem, un ka tā ietvaros būtu jāizveido arī padomdevēja komiteja, kas nodarbotos ar trauksmes cēlēju aizsardzību; aicina ģenerālsekretāru nodrošināt, ka aizsardzība, kuru Parlaments nodrošina reģistrētiem deputātu palīgiem, kas darbojas kā trauksmes cēlēji, ir līdzvērtīga aizsardzībai, kuru nodrošina reģistrētiem deputātu palīgiem, kas cietuši no aizskarošas izturēšanās; prasa Parlamentam iespēju robežās palielināt Parlamenta darbinieku informētību par viņu kā trauksmes cēlēju aizsardzību un Civildienesta noteikumos noteikto pienākumu ziņot par nelikumīgām darbībām vai administratīvām kļūmēm, un aicina Parlamentu apsvērt obligātu apmācību šajā jomā; atkārtoti prasa šajā sakarībā rīkot informācijas kampaņas;

138. atkārtoti aicina Parlamenta administrāciju nākamā Parlamenta sasaukuma laikā pēc iespējas drīzāk nodrošināt jauniem reģistrētajiem deputātu palīgiem obligātus apmācību kursus vai publikācijas, tostarp jo īpaši finanšu un administratīvos jautājumos (komandējuma rīkojumi, medicīniskās pārbaudes, akreditācija, stāvvietu uzlīmes, apmeklētāju grupas, izstādes utt.), lai izvairītos no sistēmiskām kļūdām, kas kavē to administratīvo procedūru netraucētu norisi, kuras attiecas uz šiem palīgiem; šajā sakarībā uzsver, ka ir nepieciešama tehniskā apmācība par Parlamenta komiteju darbu, kā arī iespēja apmeklēt valodu kursus ārpus darba laika;

139. pauž nopietnas bažas par darba apstākļiem, kas uz divu Parlamenta noslēgtu ārēju koncesijas līgumu pamata tiek nodrošināti uzkopšanas un ēdināšanas jomā; pauž bažas par to, ka aizvien vairāk tiek izmantoti pagaidu darbinieki un pagaidu darba aģentūru darbinieki, un to, kā tas ietekmē gan viņu darba apstākļus, gan sniegto pakalpojumu kvalitāti; atkārtoti pauž jau iepriekšējos gados pausto aicinājumu DG INLO veikt neatkarīgu aptauju par attiecīgo darbinieku darba apstākļiem; aicina administrāciju izvērtēt Parlamenta publiskā iepirkuma politiku, lai nodrošinātu pārredzamus un paredzamus darba apstākļus uz apakšlīguma pamata nodarbinātajiem; aicina ģenerālsekretāru nekavējoties sākt pētījumu par priekšrocībām, ko šo pakalpojumu internalizācija varētu sniegt gan iestādei, gan darba ņēmēju darba tiesību jomā, un iesniegt šo pētījumu Parlamenta Budžeta komitejai un Budžeta kontroles komitejai, kad tas būs pieejams;

([10]) Eiropas Parlamenta 2020. gada 14. maija rezolūcija (ES) 2020/1880 ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, I iedaļa – Eiropas Parlaments (115. punkts) (OV L 417, 11.12.2020., 122. lpp.); Eiropas Parlamenta 2017. gada 26. oktobra rezolūcija par seksuālās uzmākšanās un izmantošanas apkarošanu Eiropas Savienībā (17. punkts) (OV C 346, 27.9.2018., 192. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 23. oktobra Direktīva (ES) 2019/1937 par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

140. atzinīgi vērtē plašākas un ilgtspējīgākas pārtikas izvēles ieviešanu, tostarp plašāka veģetāru un vegānisku produktu klāsta ieviešanu, Parlamenta pašapkalpošanās ēdnīcā; norāda, ka ir sākta neatkarīga klientu apmierinātības aptauja, izmantojot Briseles, Strasbūras un Luksemburgas galvenajās tirdzniecības vietās izvietotos "*Happy or Not*" terminālus, lai noteiktu tirdzniecības vietas, kurās ir nepieciešamas izmaiņas un uzlabojumi; konstatē, ka "*Happy or Not*" termināļa dati liecina par pastāvīgu un stabilu ēdināšanas pakalpojumu uzlabošanos Kohl un Martens ēkās, savukārt apmierinātības līmenis Spinelli un Paul-Henri Spaak ēkās ir zemāks; prasa veikt nepieciešamās izmaiņas, lai pielāgotos klientu vajadzībām; norāda, ka maltītes, kas nav veģetāras, bieži vien izmaksā vairāk nekā veģetāras maltītes; prasa, lai visās ēdnīcās blakus letei būtu pietiekami redzami izvietotas ēdienkartes ar alergēnu norādēm un lai dienā tiktu piedāvāta viena maltīte bez glutēna;

141. uzsver, ka Covid-19 krīze ir likusi pieņemt lēmumus, kuriem ir tieša ietekme uz Parlamenta darbiniekiem, tostarp apakšuzņēmējiem un ārštata darbiniekiem; šajā sakarībā cita starpā norāda uz lēmumu slēgt Eiropas vēstures namu, ekspozīcijas *Europa Experience* un Eiropas Savienības vietējos birojus, kā arī uz izmaiņām ārštata tulku un uzkopšanas un ēdināšanas jomas darbinieku situācijā; atzīst, ka pašreizējos ar Covid-19 izplatīšanos saistītajos apstākļos lēmumi iestādēm, tostarp Parlamentam, ir jāpieņem ātri un bez birokrātijas, lai nepieļautu plašāku vīrusa izplatību un garantētu sava personāla drošību; tomēr aicina Parlamentu katrā lēmumā ievērot sociālos pienākumus, izvairīties no jebkādām ienākumu izmaiņām vai kompensēt tās un darīt visu, kas nepieciešams, lai nepieļautu Parlamenta telpās strādājošo cilvēku atlaišanu koronavīrusa dēļ;

142. pauž nožēlu par *COMPASS* grupas lēmumu līdz 2021. gada janvārim atlaist 80 ēdināšanas dienesta darbiniekus; atzinīgi vērtē ar *COMPASS* grupu uzsāktās sarunas, kurās kopējais atlaisto darbinieku skaits tika samazināts līdz 49, bet ir ļoti neapmierināts ar to, ka darbinieki joprojām būs jāatlaiž; norāda, ka atlaistie darbinieki tika informēti īsi pirms 2020. gada Ziemassvētkiem un pašā pandēmijas karstumā; uzsver, ka daži no atlaistajiem darbiniekiem Parlamenta telpās bija strādājuši gadu desmitiem; atgādina, ka Parlaments ir vairākkārt aicinājis uzņēmumus visā Savienībā saglabāt darbiniekus pandēmijas laikā; aicina attiecīgās Parlamenta struktūras izpētīt visus iespējamos alternatīvos risinājumus, kas aizsargātu visu ēdnīcu darbinieku nodarbinātību, un prasa Parlamenta administrācijai rast risinājumus sociālā dialoga ietvaros; aicina Prezidiju pārskatīt Parlamenta ārpakalpojumu izmantošanas politiku; mudina ģenerālsekretāru nekavējoties atbildēt uz vēstuli par minēto atlaišanu, ko parakstījuši 355 deputāti; prasa izvērtēt Parlamenta publiskā iepirkuma politiku, lai uzlabotu darba apstākļu pārredzamību un paredzamību saistībā ar visiem apakšlīgumā iekļautajiem pakalpojumiem; aicina Parlamentu ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par šāda novērtējuma rezultātiem;

143. uzsver, ka ar Prezidija lēmumu ieviestās ikdienas solidaritātes maltītes un citi Parlamenta solidaritātes pasākumi ir samazinājuši finansiālo, ekonomisko un sociālo ietekmi uz tā ēdināšanas pakalpojumu sniedzējiem un to darbiniekiem; norāda, ka Parlaments cenšas saglabāt pēc iespējas vairāk darbvietu, rīkojoties ne vien samērīgi no nodarbinātības viedokļa, bet arī attaisnojami attiecībā uz Parlamenta budžeta izmantošanu;

144. pieņem zināšanai risinājumus, kas rasti attiecībā uz reģistrētiem deputātu palīgiem, kuri bez pārtraukuma ir nostrādājuši divus secīgus Parlamenta sasaukumus, bet kuriem trūkst ne vairāk kā divu mēnešu līdz desmit gadu darba stāžam, kas nepieciešams, lai iegūtu tiesības uz pensiju saskaņā ar Savienības iestāžu pensiju tiesību shēmu; kritizē to, ka risinājums tika rasts pārāk vēlu, neraugoties uz daudzajiem atkārtoti paustajiem brīdinājumiem iepriekšējā sasaukuma laikā; turklāt kritizē to, ka vienīgais rastais risinājums bija pilnībā atkarīgs no konkrētu to deputātu labās gribas, kuri bija informēti par situāciju un solidarizējās ar šiem reģistrētiem deputātu palīgiem; kritizē arī to, ka administrācija nav informējusi jaunajā Parlamenta sasaukumā ievēlētos deputātus par šo jautājumu un par to, ka šajos gadījumos viņi var noslēgt līgumus uz laiku, kas īsāks par sešiem mēnešiem, kā rezultātā daudziem no attiecīgajiem reģistrētajiem deputātu palīgiem bija ļoti grūti atrast deputātu, kurš būtu gatavs tos īslaicīgi nodarbināt uz nepārtraukta līguma pamata, un dažiem no viņiem pat neizdevās to izdarīt;

145. atkārtoti pauž bažas par deputātu vidū it kā pastāvošo praksi sūtīt reģistrētus deputātu palīgus komandējumos, īpaši uz Strasbūru, bez komandējuma rīkojuma, neapmaksājot komandējumu un nesedzot ceļa izdevumus; uzskata, ka šāda prakse paver ceļu ļaunprātīgai izmantošanai, jo, ja reģistrēti deputāta palīgi dodas ceļā bez komandējuma rīkojuma, viņiem ne tikai ir pašiem jāsedz izmaksas, bet uz viņiem arī neattiecas apdrošināšana darba vietā; atkārtoti aicina ģenerālsekretāru izmeklēt šo jautājumu;

146. atkārtoti prasa, lai reģistrēti deputātu palīgi par saviem komandējumiem uz sesijām Strasbūrā saņemtu tādu pašu dienas naudu kā štata darbinieki; pieņem zināšanai ģenerālsekretāra pēc tam sniegto atbildi par dažādiem noteikumiem par izdevumu atmaksu par darba braucieniem starp Parlamenta trijām darba vietām, kuri attiecas uz Parlamenta Ģenerālsekretariātu un reģistrētiem deputātu palīgiem; uzstāj, ka ir jāīsteno prasība attiecīgi grozīt konkrētos ģenerālsekretāra minētos noteikumus;

147. atkārtoti aicina Priekšsēdētāju konferenci un Prezidiju no jauna apsvērt iespēju reģistrētiem deputātu palīgiem, ievērojot konkrētus nosacījumus, kuri vēl jānosaka, pavadīt deputātus oficiālās Parlamenta delegācijās un darba braucienos, kā to jau prasījuši vairāki deputāti; pieņem zināšanai aplēsto finansiālo ietekmi, ko ģenerālsekretārs izskaidrojis ar 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu saistīto turpmāko pasākumu ietvaros, taču uzstāj, ka šī iespēja ir jāizmanto ierobežotā apmērā; ierosina rīkot jaunas diskusijas Prezidija un Priekšsēdētāju konferences līmenī;

148. uzsver nepieciešamību pārskatīt Parlamenta cilvēkresursu politiku, lai iestāde varētu izmantot visu Parlamenta darbinieku iegūtās speciālās zināšanas; uzskata, ka tādēļ ir jāmaina noteikumi, lai visu kategoriju darbinieki, tostarp RDP, varētu piedalīties iekšējos konkursos, un jāizveido cilvēkresursu attīstības shēmas, kas ļautu Parlamentam saglabāt šo kategoriju darbinieku speciālās zināšanas iestādes rīcībā;

Parlamenta ģeogrāfiskā izkliedētība – viena darba vieta

149. norāda uz Revīzijas palātas aplēsēm, ka, pārceļoties no Strasbūras uz Briseli, gadā varētu ietaupīt 114 miljonus EUR, ko papildinātu vienreizējs ietaupījums 616 miljonu EUR apmērā, ja Strasbūras ēkas tiktu veiksmīgi pārdotas, vai arī vienreizējas izmaksas 40 miljonu EUR apmērā, ja tas nenotiktu; norāda, ka vienu darba vietu iespējams noteikt tikai tad, ja tiek vienprātīgi grozīts Līgums; atgādina, ka ievērojams vairākums Parlamenta deputātu vairākās rezolūcijās ir pauduši atbalstu vienai darba vietai, lai nodrošinātu Savienības nodokļu maksātāju naudas efektīvu izlietojumu; mudina Padomi ņemt vērā Parlamenta nostāju;

150. atgādina, ka papildu izdevumi, ko rada došanās uz Strasbūru, ir pretrunā pareizas finanšu pārvaldības principam;

151. norāda uz nesen veiktu pētījumu, kas iesniegts Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai ([12]); uzsver šī pētījuma secinājumu, ka "ir skaidrs, ka, cenšoties panākt oglekļneitralitāti, Parlamentam ir jāapsver iespēja darboties vienā vietā"; atgādina, ka Parlaments savā 2019. gada 28. novembra rezolūcijā ([13]) ir apņēmies samazināt savu oglekļa pēdu; atgādina, ka šajā pašā rezolūcijā Parlaments ir paziņojis par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā; norāda, ka Brisele ir Parlamenta lielākais darbības centrs un tur atrodas ne tikai Padome un Komisija, bet arī citas ieinteresētās personas, NVO, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un dalībvalstu pārstāvniecības; tādēļ uzskata, ka Strasbūras kā mītnes vietas saglabāšana nav ilgtspējīga un nav attaisnojama;

152. atkārtoti norāda, ka Covid-19 krīze ir *force majeure* situācija, kas ir likusi Parlamentam atteikties no ievērojamas daļas to 12 Strasbūras sesiju, kas bija paredzētas Parlamenta 2020. gada grafikā; uzskata, ka Covid-19 krīzes radītās izmaksas un ietekmi uz veselību nevajadzētu palielināt, dodoties uz Strasbūru, kas izmaksā dārgi; stingri mudina dalībvalstis atkāpties no Līguma un neuzstāt uz kompensējošām sesijām Strasbūrā;

Brīvprātīgais pensiju fonds

153. atgādina, ka Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma 27. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts, ka "Parlamenta izveidotais brīvprātīgais pensiju fonds pēc šā nolikuma stāšanās spēkā tiek saglabāts deputātiem vai bijušajiem deputātiem, kuri jau ir ieguvuši tiesības uz maksājumiem no šā fonda vai kuri šīs tiesības iegūs nākotnē" un ka "[i] egūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības saglabājas pilnā apjomā";

([12]) https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/ENVI/DV/2020/11-16/IPOL_STU2020652735_EN.pdf

([13]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0078.

154. norāda arī to, ka 2019. gada beigās vērā ņemamo neto aktīvu un aktuāro saistību apmērs bija attiecīgi 111 miljoni EUR un 439,6 miljoni EUR, kā rezultātā aprēķinātais aktuārais deficīts bija 328,6 miljoni EUR; ir ārkārtīgi nobažījies par brīvprātīgā pensiju fonda iespējamo izsmelšanu; uzsver, ka fonda pašreizējais stāvoklis ir tāds, ka tas nevarēs izpildīt savas turpmākās saistības; ir pārliecināts, ka ir sīkāk jāizskaidro noteikumu juridiskās sekas un/vai jāgroza noteikumi; aicina Revīzijas palātu nākt klajā ar jaunu atzinumu par brīvprātīgo pensiju fondu, izskatot visas iespējamās budžeta deficīta ierobežošanas iespējas; norāda, ka Parlaments gaidīs Revīzijas palātas lēmumu un to ātri īstenos;

155. atgādina 118. punktu Parlamenta rezolūcijā par 2017. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, kurā aicināts pārbaudīt brīvprātīgā pensiju fonda juridiskos pamatus un jo īpaši to, vai Parlamentam ir juridisks pienākums garantēt, ka turpmākās tiesības tiek saglabātas pilnā apmērā, un novērst iespējamo fonda deficītu vai ieguldīt fondā jaunus līdzekļus, ņemot vērā, ka brīvprātīgais pensiju fonds saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem ir *SICAV* ieguldījumu fonds, nevis parasts pensiju fonds, un tam vajadzētu nozīmēt, ka principā šāda pienākuma nav; pauž nožēlu par to, ka ģenerālsekretārs vēl nav publiskojis nekādus konstatējumus, reaģējot uz pieprasīto izmeklēšanu;

156. atgādina, ka šīs prognozētās turpmākās saistības attiecas uz vairākām desmitgadēm, taču pauž dziļas bažas par to, ka, lai gan brīvprātīgā pensiju fonda 2019. gadā izmaksātā kopējā summa ir aptuveni 18 miljoni EUR, un ir paredzams, ka 2025. gadā šī summa būs pieaugusi līdz aptuveni 20 miljoniem EUR;

157. atgādina, ka Prezidijs 2018. gada 10. decembra sanāksmē nolēma grozīt pensiju shēmai piemērojamos noteikumus, palielinot pensionēšanās vecumu no 63 līdz 65 gadiem un ieviešot 5 % nodevu pensiju maksājumiem nākamajiem pensionāriem, lai uzlabotu pensiju shēmas ilgtspēju; atzinīgi vērtē to, ka izmaiņas noteikumos ļāva 2019. gada pensiju maksājumos nekavējoties ietaupīt aptuveni 325 000 EUR, no kuriem 306 000 EUR tika iegūti no pensionēšanās vecuma paaugstināšanas un 19 000 EUR tika iegūti no 5 % nodevas ieviešanas visām pensijām, kas piešķirtas pēc 2019. gada 1. janvāra; aicina Prezidiju izvērtēt visas iespējamās iespējas, tiklīdz Tiesa būs pieņēmusi lēmumus par pašreizējiem pasākumiem, lai rastu taisnīgu risinājumu saistībā ar brīvprātīgo pensiju shēmu un fondu, vienlaikus līdz minimumam samazinot Parlamenta atbildību, jo ir iesaistīti Savienības nodokļu maksātāju līdzekļi;

158. aicina ģenerālsekretāru un Prezidiju pilnībā ievērot Deputātu nolikumu un kopā ar pensiju fondu izstrādāt skaidru plānu, lai Parlaments uzņemtos un pārņemtu tā saistības un pienākumus attiecībā uz tā deputātu brīvprātīgo pensiju shēmu; atbalsta ģenerālsekretāram pausto Prezidija lūgumu izskatīt iespējas, kā nodrošināt brīvprātīgā pensiju fonda ilgtspējīgu finansēšanu saskaņā ar Deputātu nolikuma noteikumiem, vienlaikus nodrošinot pilnīgu pārredzamību; aicina Prezidiju un brīvprātīgā pensiju fonda dalībniekus atbalstīt pasākumus, kas vērsti uz brīvprātīgā pensiju fonda deficīta samazināšanu;

Parlamenta darbības ekoloģiskais un ilgtspējas aspekts

159. atbalsta Kopienas vides vadības un audita sistēmas (*EMAS*) izmantošanu, kas ir Savienības pārvaldības instruments ar mērķi panākt, lai privātas un publiskas organizācijas novērtētu un uzlabotu savu vidisko sniegumu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1221/2009 ([14]); ir informēts, ka Parlaments ir pirmā Savienības iestāde, kas 2016. gadā kļuva oglekļneitrāla, jo 100 % kompensēja savas nesamazināmās emisijas; atbalsta pasākumus, kas veikti, lai vēl vairāk samazinātu Parlamenta emisijas, tostarp tādus kā lielāku tāldarba mērķrādītāju noteikšana dažādos ģenerāldirektorātos, ceļā pavadītā laika ierobežošana un optimizēšana komandējumos un ilgtspējīgu transporta veidu izmantošanas veicināšana, piemēram, palielinot velosipēdu stāvvietu skaitu;

160. atzinīgi vērtē to, ka viss A4 formāta papīrs, ko izmanto Parlamenta birojos, tiek pārstrādāts 100 % apmērā, un atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā salīdzinājumā ar 2018. gadu ievērojami samazinājās papīra iegādes apjoms; atzinīgi vērtē Parlamenta centienus palielināt bezpapīra sanāksmju skaitu un prasa nodrošināt visiem deputātiem, darbiniekiem un reģistrētiem deputātu palīgiem vairāk apmācības par bezpapīra rīkiem, kas izveidoti, lai varētu drukāt mazāk dokumentu, un prasa rīkot vēl citas komunikācijas kampaņas;

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Regula (EK) Nr. 1221/2009 par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

161. prasa ātri veikt turpmākus vērienīgus pasākumus un uzskata, ka galīgajam mērķim vajadzētu būt Parlamentam, kurā netiek izmantota vienreizlietojamā plastmasa;

162. norāda, ka Parlamentam 2019. gadā piegādātās atjaunojamās enerģijas īpatsvars joprojām bija 67 %, no kuriem lielāko daļu veidoja zaļās elektroenerģijas iegāde; aicina Parlamentu vēl vairāk palielināt Parlamentam piegādātās atjaunojamās enerģijas īpatsvaru, lai pēc iespējas drīzāk panāktu 100 % atjaunojamās enerģijas apgādi, cita starpā izmantojot Parlamenta jumtu pašam savas saules enerģijas ražošanai;

163. atgādina, ka Direktīvā 2012/27/ES ([15]) par energoefektivitāti ir noteikts, ka katru gadu ir jāatjauno 3 % no mūsu ēku kopējās platības, lai izpildītu minimālās energoefektivitātes prasības; iesaka ikgadējā budžeta plānošanā ņemt vērā visu ēku regulāru atjaunošanu un šim nolūkam piešķirt summu, kas atbilst 3 % no visu ēku kopējās platības, kā tas jau atspoguļots Prezidija 2018. gada 16. aprīlī pieņemtajā ēku stratēģijā laikposmam pēc 2019. gada; uzskata, ka šāds piešķīrums ir regulāras un uz prognozēm balstītas ēku politikas elements, tam vajadzētu būt vērstam arī uz padziļinātu modernizāciju un saistībā ar to būtu jānodrošina, ka Parlaments cenšas panākt maksimālus energoefektivitātes uzlabojumus un tādējādi arī ar Parlamenta telpām saistītā enerģijas patēriņa un izmaksu ietaupījumus;

164. atzinīgi vērtē automašīnu dienesta veiksmīgu internalizāciju un pakāpenisko pāreju uz bezemisiju transportlīdzekļiem, lai dienesta transportlīdzekļu parks ne vēlāk kā līdz 2024. gadam kļūtu oglekļneitrāls; ir informēts par ikdienas darbību lielo skaitu un atzinīgi vērtē dienesta darbu, ar kuru deputāti ir ļoti apmierināti; aicina ģenerālsekretāru ieviest lietotājdraudzīgu tiešsaistes rezervācijas sistēmu un izskatīt iespējas palielināt izmantošanu, kas 2019. gadā bija tikai 3 %, un paplašināt to lietotāju grupu, kuri ir tiesīgi rezervēt automašīnas braucieniem starp Briseli un Strasbūru, lai samazinātu Parlamenta ietekmi uz vidi; prasa izplatīt vairāk informācijas par šo iespēju, lai nodrošinātu, ka automašīnas nebrauc uz Strasbūru un atpakaļ bez pasažieriem;

165. atzinīgi vērtē to, ka Prezidijs 2019. gada 16. decembrī pieņēma jaunus vērienīgus ar Parlamenta vides vadības sistēmas galvenajiem snieguma rādītājiem saistītus mērķrādītājus, tostarp mērķi samazināt oglekļa emisijas par 40 % līdz 2024. gadam, kad sāks darboties jaunais sasaukums; prasa efektīvi veikt nepieciešamos pasākumus, lai savlaicīgi sasniegtu šo mērķi, un regulāri ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par panākto progresu; turklāt aicina Parlamentu atkārtoti izvērtēt *EMAS* mērķrādītāju, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas izraisītos emisiju samazinājumus;

166. pauž atzinību par Parlamenta apņemšanos īstenot zaļu publisko iepirkumu; norāda, ka Parlamenta mērķis ir palielināt līgumu svērtās vērtības noteikto procentuālo īpatsvaru tādu konkrētu prioritāru produktu kategorijās, kas klasificēti kā "zaļi", "ļoti zaļi" vai "zaļi pēc būtības"; atzinīgi vērtē to, ka 2019. gadā 89,1 % no līgumiem (pēc vērtības) prioritārajās produktu kategorijās tika klasificēti kā "zaļi" vai "ļoti zaļi" vai "zaļi pēc būtības"; atzinīgi vērtē to, ka Prezidijs 2019. gada 16. decembrī pieņēma jaunu vērienīgu ar galvenajiem snieguma rādītājiem saistītu mērķrādītāju zaļa publiskā iepirkuma jomā, kas nozīmē, ka laikposmā no 2020. līdz 2024. gadam vidēji 90 % līgumu prioritārajās produktu kategorijās būtu jāklasificē kā "zaļi" vai "zaļi pēc būtības"; uzsver, ka ir jāturpina attīstīt zaļu publisko iepirkumu, nosakot vērienīgus vidēja termiņa mērķrādītājus attiecībā uz līgumu zaļināšanu;

167. atzinīgi vērtē Parlamenta nodomu ieviest ziņošanu par ilgtspējību, kas ietvers iepirkuma sociālos aspektus, un aicina Parlamentu sekot līdzi attīstībai sociāli atbildīga un ilgtspējīga publiskā iepirkuma jomā, piemēram, ESAO darbam publiskā iepirkuma un atbildīgas uzņēmējdarbības jomā un gaidāmajiem Savienības tiesību aktiem par uzņēmumu pienācīgu rūpību; uzskata, ka, iepirkuma un iegādes politikā iekļaujot atbildīgas uzņēmējdarbības standartus, Parlaments var rādīt piemēru, aizsargāt sabiedrības intereses un nodrošināt pārskatatbildību par publiskajiem izdevumiem;

168. atzinīgi vērtē jauno autostāvvietu politiku, kas izstrādāta Parlamenta autostāvvietās ar mērķi veicināt elektrisko transportlīdzekļu (velosipēdu, kravas velosipēdu, motorolleru un automobiļu) izmantošanu, uzstādot elektrouzlādes punktus; prasa šo politiku īstenot visās Parlamenta autostāvvietās;

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.).

169. uzsver, ka Parlamentam ir jāpilda savas saistības cīņā pret klimata pārmaiņām un līdz ar to jāveic atbilstīgi pasākumi visās savās ēkās, lai visiem darbiniekiem darītu pieejamu pietiekamu skaitu iekšēju un ārēju velosipēdu novietņu, kurās velosipēdi ir aizsargāti pret zādzībām, vandālismu un laika apstākļiem, un vismaz piedāvātu tādus pašus apstākļus, kādi pašlaik ir darbinieku autostāvvietās; šajā ziņā ļoti noderīga varētu būt arī sistēma, ar kuru vinjetes izmanto kā identifikācijas līdzekli;

170. atzinīgi vērtē velosipēdu izmantošanas ievērojamo pieaugumu Briselē 2019. gadā salīdzinājumā ar 2018. gadu;

171. norāda uz ietekmi uz vidi, ko rada Parlamenta pastāvīgā došanās uz Strasbūru;

Mutiskā un rakstiskā tulkošana

172. atgādina, ka 2019. gadā Konferenču loģistikas un mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorātam bija 530 darbinieki un tas pārvaldīja 2,6 % no Parlamenta kopējā budžeta;

173. izsaka atzinību par 2019. gadā pabeigto projektu "Vienas pieturas konferenču organizēšana (*OSCO*)", kas ievērojami racionalizēja ar konferenču organizēšanu saistītos darba procesus un ļāva Konferenču loģistikas un mutiskās tulkošanas ģenerāldirektorātam kļūt par vienotu saskarni vairāku kvalitatīvu konferenču pakalpojumu sniegšanai sanāksmju, konferenču un pasākumu organizētājiem Parlamentā;

174. konstatē, ka pārskatītais Rīcības kodekss attiecībā uz daudzvalodību, ko Prezidijs pieņēma 2019. gada jūlijā, piedāvāja atjauninātu sistēmu, kurā darboties, un nodrošināja iespēju augstas kvalitātes mutisko tulkošanu īstenot resursu ziņā efektīvā veidā, kas pielāgots lietotāju vajadzībām; pauž nožēlu par to, ka pārskatītajā Rīcības kodeksā attiecībā uz daudzvalodību uz Savienības primārajiem tiesību aktiem balstītā budžeta izstrāde un budžeta izpildes apstiprināšana joprojām tiek uzskatīta par neleģislatīvu darbu, kas Parlamenta Budžeta komitejai un Budžeta kontroles komitejai liek katru gadu prasīt Prezidijam atļauju pārsniegt 45 lappušu ikgadējo rezervi, kura paredzēta tulkošanai iesniegtajiem tekstiem; aicina Parlamentu nodrošināt, ka Rīcības kodekss attiecībā uz daudzvalodību tiek piemērots tā, lai Parlamenta Budžeta komiteja un Budžeta kontroles komiteja varētu veikt Parlamenta budžeta un budžeta izpildes apstiprināšanas pamatfunkcijas, nepieprasot šādu ikgadēju atkāpi;

175. ar gandarījumu pieņem zināšanai vadības un štata tulku pārstāvju sociālo dialogu, kura rezultātā tika izstrādāti jaunie 2018. gada 8. septembra darba nosacījumi; atbalsta gan administrācijas, gan tulku pastāvīgos centienus nodrošināt resursu ziņā efektīvu pilnīgu daudzvalodību;

176. norāda, ka daudzi paziņojumi un dokumenti ir pieejami tikai angļu valodā; turklāt norāda, ka darba sanāksmes notiek bez mutiskā tulkojuma iespējas; prasa Parlamentam ievērot principus, tiesības un pienākumus, kas nostiprināti Pamattiesību hartā un Regulā Nr. 1/1958, kā arī iekšējās nostādnēs un lēmumos, piemēram, Labas administratīvās prakses kodeksā; tādēļ aicina Parlamentu paredzēt cilvēkresursus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu daudzvalodības principa ievērošanu, palielinot par rakstisko un mutisko tulkošanu atbildīgo darbinieku skaitu;

177. atgādina, ka 2019. gadā Rakstiskās tulkošanas ģenerāldirektorātam bija 1 117 darbinieki un tas pārvaldīja 0,5 % no Parlamenta kopējā budžeta;

178. atzinīgi vērtē ārējo tulkotāju akreditācijas sistēmas ieviešanu ar mērķi paaugstināt ārējo tulkotāju veikto tulkojumu kvalitāti, galveno uzmanību pievēršot tādu "akreditētu" tulkotāju izmantošanai, kuru tulkošanas spējas ir pārbaudītas, uzlabojot ārēju tulkotāju veikto tulkojumu kvalitātes kontroli valodu nodaļās un nosakot stingrākas līgumiskās sekas neatbilstošas kvalitātes gadījumos;

179. aicina ģenerālsekretāru izvērtēt iespēju ieviest tulkošanu starptautiskajā zīmju valodā visās plenārsēžu debatēs, ņemot vērā plenārsēdē apstiprinātos pieprasījumus, un īstenot šo lēmumu saskaņā ar principu, kas paredz vienlīdzīgas piekļuves nodrošināšanu visiem pilsoņiem;

Finanses un administrācija

180. atgādina, ka 2019. gadā DG FINS bija 222 darbinieki un tas pārvaldīja 22,7 % no Parlamenta kopējā budžeta;

181. nosoda lielos neizskatīto lietu uzkrājumus saistībā ar ceļa izdevumu atmaksu 2019. gadā; prasa nodrošināt un saglabāt pietiekamus resursus DG FINS un šos resursus piešķirt tā, lai izvairītos no neizskatītu lietu uzkrāšanās;

182. norāda, ka Parlamenta jaunā ceļojumu aģentūra sāka darboties 2019. gada 1. janvārī; norāda, ka deputātiem bija grūtības sazināties ar ceļojumu aģentūras zvanu centru darba laikā un ārpus tā; prasa uzlabot pieejamību; konstatē, ka attiecībā uz deputātiem ceļojumu aģentūra ievēro Deputātu ceļa un uzturēšanās izdevumu nodaļas norādījumus, saskaņā ar kuriem piedāvātajiem lidojumiem vienmēr būtu jābalstās uz vistiešāko maršrutu starp izbraukšanas un galamērķa vietu un uz lētākajām cenām, ja vairākas aviosabiedrības piedāvā vienu un to pašu savienojumu; norāda, ka visi ieņēmumi, ko ceļojumu aģentūra ir guvusi no Parlamentam sniegto pakalpojumu apgrozījuma, ir jāatmaksā Parlamentam; norāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu sūdzību skaits gadā saglabājās stabils – 2019. gadā tika reģistrētas 63 sūdzības, kas atbilst 0,043 % no kopumā 144 913 darījumiem minētajā gadā, un ka lielākā daļa reģistrēto sūdzību attiecās uz jaunās ceļojumu aģentūras sniegto pakalpojumu kvalitāti un bija saistīta ar aģentūras nomaiņu un darbības atsākšanu, tostarp ar novēlotu atcelšanu un braucienu aizkavēšanos;

183. stingri apšauba Parlamenta 2020. gada 14. maija rezolūcijas ([16]) par Parlamenta 2021. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2019/2214(BUD)) 40. punktu, kurā Prezidijs tiek aicināts pārskatīt Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumus, lai deputātiem attiecībā uz ceļojumiem Savienības teritorijā tiktu atlīdzināti izdevumi par fleksiblām ekonomiskās klases biļetēm, pieļaujot izņēmumus attiecībā uz lidojumiem, kuru ilgums pārsniedz četras stundas, vai lidojumiem ar starpnosēšanos; prasa arī turpmāk nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret deputātiem piedāvāto biļešu ziņā; atgādina arī par Parlamenta mērķiem vēl vairāk samazināt savas emisijas un uzsver, ka nepieciešamos lidojumus vismazāk piesārņojošā veidā ir iespējams veikt, izmantojot tiešos lidojumus un elastīgas aviobiļetes;

Piemaksa par vispārējiem izdevumiem

184. atgādina lēmumu, kurā noteikts, ka visiem deputātiem vajadzētu būt atsevišķam bankas kontam, kurā saņemt piemaksu par vispārējiem izdevumiem; atzinīgi vērtē to, ka Parlaments ir stingri īstenojis šo pienākumu, kā rezultātā tas ir 100 % izpildīts;

185. atgādina arī Parlamenta Reglamenta, ko Prezidijs pieņēma 2019. gada 11. martā, 11. panta 4. punktu, kurā noteikts, ka "Prezidijs Parlamenta tīmekļa vietnes deputātu tiešsaistes lapā nodrošina nepieciešamo infrastruktūru tiem deputātiem, kuri vēlas publicēt Deputātu nolikuma un tā īstenošanas noteikumu piemērojamos noteikumos paredzēto brīvprātīgo revīziju vai apstiprinājumu par to, ka piemaksas par vispārējiem izdevumiem izmantošana atbilst Deputātu nolikuma un tā īstenošanas noteikumu piemērojamiem noteikumiem"; norāda, ka šādas publikācijas tiek veiktas individuāli un fakultatīvi un par tām atbild paši deputāti, un ka Parlamenta administrācija nav atbildīga par sniegtās informācijas apkopošanu; aicina Parlamenta dienestus katru gadu nosūtīt deputātiem atgādinājumu par šo iespēju; aicina Parlamentu regulāri informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi par to, cik deputātu ievēro šos ieteikumus, lai Savienības nodokļu maksātāju naudas izlietojums kļūtu pārredzamāks un atbildīgāks;

186. atgādina, ka deputāti savas pilnvaras īsteno brīvi un neatkarīgi, kā noteikts Reglamenta 2. pantā; uzsver, ka jebkurai struktūrai, kuras uzdevums ir izstrādāt ētikas noteikumus un standartus, būtu jāaprobežojas ar tai uzticētajiem uzdevumiem un jānodrošina, ka tās ieteikumi neierobežo un nekavē deputātu pilnvaru brīvu īstenošanu;

187. uzsver, ka piemaksa par vispārējiem izdevumiem ir fiksētas summas piemaksa, un uzsver, ka ir jānodrošina pilnvaru brīva un neatkarīga īstenošana, kā noteikts Reglamentā; atzinīgi vērtē Prezidija lēmumu uzdot darba grupai novērtēt piemaksas par vispārējiem izdevumiem izmantošanu pēdējo gadu laikā un rast praktiski pielietojamas metodes piemaksas par vispārējiem izdevumiem pārvaldībai; aicina Prezidiju pieņemt lēmumu līdz 2021. gada beigām; uzsver, ka piemaksas par vispārējiem izdevumiem pārvaldība nedrīkst palielināt birokrātisko slogu deputātu birojiem un Parlamenta administrācijai;

([16]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0123.

188. uzsver, ka Prezidija 2018. gada lēmumā par piemaksu par vispārējiem izdevumiem ir noteikts, ka šis Prezidija lēmums būs spēkā līdz 2022. gada beigām un Prezidijs to izvērtēs, pamatojoties uz 9. sasaukumā gūto pieredzi; pauž nožēlu par to, ka Prezidijs turpina ignorēt plenārsēdē vairākkārt pausto gribu ([17]) turpināt reformēt piemaksu par vispārējiem izdevumiem, tādējādi aktīvi neļaujot panākt to, ka deputātu izdevumi, kurus sedz no Savienības nodokļu maksātāju līdzekļiem, kļūst pārredzamāki un pārskatatbildīgāki; mudina Prezidiju nekavējoties īstenot plenārsēdē pieņemtos lēmumus, kas iekļauti Parlamenta ziņojumos par 2017. un 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu, ieviešot izmaiņas noteikumos par piemaksu par vispārējiem izdevumiem; uzsver, ka jauniem brīvprātīgiem un/vai fakultatīviem pasākumiem lielākas pārredzamības un finanšu pārskatatbildības nodrošināšanai nevajadzētu radīt nevajadzīgu birokrātiju deputātiem un viņu birojiem;

189. uzsver, ka labas pārvaldības pamatā ir pareiza finanšu pārvaldība un proporcionalitāte; aicina Prezidiju ņemt vērā visu turpmāko ieguldījumu rentabilitāti un proporcionalitāti, kā arī ieguvumus, kas gūti, vēl vairāk tērējot nodokļu maksātāju naudu un palielinot birokrātiju; norāda, ka ar deputāta mandātu saistītās piemaksas visaptverošai kontroles sistēmai būtu vajadzīgas 40 līdz 75 jaunas administratīvas amata vietas, kas būtu pretrunā pareizai finanšu pārvaldībai un proporcionalitātei;

Gada pārskats par piešķirtajām līgumslēgšanas tiesībām

190. atgādina, ka Finanšu regulā ir noteikts, kāda informācija iestādei jāsniedz budžeta lēmējinstitūcijai un sabiedrībai par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu; norāda, ka Finanšu regulā ir prasīts publiskot piešķirtos līgumus, kuru vērtība pārsniedz 15 000 EUR – šī vērtība atbilst robežvērtībai, kuru pārsniedzot, ir obligāti jārīko konkurss;

191. norāda, ka no pavisam 225 līgumiem, kuru slēgšanas tiesības tika piešķirts 2019. gadā, 83 līgumu pamatā bija atklāta vai slēgta procedūra un to vērtība bija 597,3 miljoni EUR, savukārt 141 līguma pamatā bija sarunu procedūra un to vērtība bija 208,5 miljoni EUR; norāda, ka kopējais to līgumu skaits, kuru slēgšanas tiesības piešķirtas sarunu procedūrā, vērtības izteiksmē palielinājās no 6 % no kopējās piešķirto līgumu vērtības 2018. gadā līdz 26 % 2019. gadā, kā arī apjoma ziņā no 35,86 miljoniem EUR 2018. gadā līdz 208,53 miljoniem EUR 2019. gadā;

192. norāda, ka līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķirtas 2019. un 2018. gadā, tostarp līgumi par ēkām, pēc to veida sadalās šādi:

Līguma veids	2019		2018	
	Skaits	Īpatsvars	Skaits	Īpatsvars
Pakalpojumi	177	78 %	199	79 %
Piegādes	33	15 %	37	15 %
Būvdarbi	13	6 %	12	5 %
Ēkas	2	1 %	3	1 %
Kopā	225	100 %	251	100 %

Līguma veids	2019		2018	
	Vērtība (EUR)	Īpatsvars	Vērtība (EUR)	Īpatsvars
Pakalpojumi	581 610 182	72 %	256 374 627	42 %
Piegādes	85 741 237	10 %	210 526 209	35 %
Būvdarbi	135 211 526	17 %	133 431 628	22 %
Ēkas	4 260 000	1 %	5 039 824	1 %
Kopā	806 822 945	100 %	605 372 288	100 %

(2019. gada pārskats par Eiropas Parlamenta piešķirtajām līgumslēgšanas tiesībām, 5. lpp.)

([17]) ES 2017. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Parlaments, 2019. gada 26. marts; ES 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšana: Eiropas Parlaments, 2020. gada 14. maijs.

193. norāda, ka līgumi, kuru slēgšanas tiesības piešķirtas 2019. un 2018. gadā, pēc izmantotās procedūras veida, skaita un īpatsvara sadalās šādi:

Procedūras veids	2019		2018	
	Skaits	Īpatsvars	Skaits	Īpatsvars
Atklāta	82	36,44 %	89	35,46 %
Slēgta	1	0,44 %	5	1,99 %
Sarunu	141	62,68 %	155	61,75 %
Saraksts, kas izveidots pēc uzaicinājuma izteikt ieinteresētību	—	—	1	0,40 %
Izņēmuma	1	0,44 %	1	0,40 %
Kopā	225	100 %	251	100 %

Procedūras veids	2019		2018	
	Vērtība (EUR)	Īpatsvars	Vērtība (EUR)	Īpatsvars
Atklāta	595 584 380	486 039 380	74	80
Slēgta	1 735 269	0	83 433 046	14
Sarunu	208 533 296	26	35 859 040	6
Saraksts, kas izveidots pēc uzaicinājuma izteikt ieinteresētību	—	—	24 221	0
Izņēmuma	970 000	0	16 600	0
Kopā	806 822 945	100 %	605 372 288	100 %

(2019. gada pārskats par Eiropas Parlamenta piešķirtajām līgumslēgšanas tiesībām, 7. lpp.)

194. pauž nožēlu par to, ka no visiem Parlamenta rīkotajiem publiskajiem iepirkumiem ar mērķi noslēgt līgumus par preču un pakalpojumu iegādi 1 369 iepirkumos ir piedalījies tikai viens pretendents; norāda, ka iepirkumi, kuros piedalās tikai viens pretendents, rada ievērojamus draudus publisko līdzekļu pienācīgam izlietojumam; aicina Parlamentu noskaidrot acīmredzamā konkurences trūkuma iemeslus un veikt nepieciešamos pasākumus, lai turpmāk nepieļautu procedūras, kurās piedalās tikai viens pretendents;

Politiskās grupas (budžeta 4 0 0. postenis)

195. norāda, ka 2019. gadā budžeta 4 0 0. postenī iekļauto politiskajām grupām un pie politiskajām grupām nepiederošajiem deputātiem paredzēto apropriāciju izlietojums bija šāds ([18]):

([18]) Visas summas tūkstošos EUR.

Grupa	2019 (1)					2018				
	Gada apropriācijas	Pašu resursi un pārnestās apropriācijas	Izdevumi	Gada apropriāciju izlietojuma līmenis	Pārnesumi uz nākamo periodu	Gada apropriācijas	Pašu resursi un pārnestās apropriācijas	Izdevumi	Gada apropriāciju izlietojuma līmenis	Pārnesumi uz nākamo periodu
Eiropas Tautas partija (PPE)	17 139	4 253	16 993	99,15	4 399	18 282	6 690	20 820	113,88	4 152
Sociālistu un demokrātu progresīvā alianse (S&D)	14 611	4 807	13 705	93,80	5 710	15 792	5 863	16 888	106,94	4 767
Renew Europe (bijusī Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienība (ALDE))	7 721	1 627	5 510	71,37	3 838	5 823	1 824	6 033	103,61	1 614
Zaļie un Eiropas Brīvā apvienība (Verts/ALE)	5 573	1 388	4 585	82,27	2 376	4 478	1 579	4 669	104,27	1 388
Identitāte un demokrātija (ID) (3)	3 244	0	1 629	50,22	1 615					
Eiropas Konservatīvie un reformisti (ECR)	6 053	1 946	5 730	94,66	2 270	6 182	2 962	7 200	116,47	1 944
Eiropas Apvienotie kreisie un Ziemeļvalstu Zaļie kreisie spēki (GUE/NGL)	4 156	1 110	3 731	89,77	1 535	4 443	1 257	4 590	103,31	1 110
Brīvības un tiešās demokrātijas Eiropa (EFDD) (2)	1 851	1 915	1 508	81,45	0	3 829	1 828	2 725	71,17	1 915
Nāciju un brīvības Eiropa (ENF) (2)	1 620	653	1 609	99,34	0	3 238	1 094	3 612	111,55	720
Pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti	2 019	367	481	23,84	738	1 153	314	537	46,57	442
Kopā	63 987	18 067	55 481	86,71	22 482	63 220	23 412	67 073	106,09	18 052

Piezīmes par iepriekš redzamo tabulu:

(1) 2019. gads bija vēlēšanu gads, un politiskās grupas iesniedza savus pārskatus divās daļās – par katru no abiem pusgadiem. Attiecībā uz politiskajām grupām, kas turpināja savu darbību pēc 2019. gada Eiropas vēlēšanām, gada apropriācijās un izdevumos ir norādīta summa par abiem pusgadiem.

(2) Attiecībā uz politiskajām grupām, kas tika likvidētas pēc 2019. gada Eiropas vēlēšanām, skaitļi attiecas tikai uz pirmo pusgadu.

(3) Attiecībā uz politiskajām grupām, kuras nepastāvēja pirms 2019. gada Eiropas vēlēšanām, skaitļi attiecas tikai uz otro pusgadu.

196. atzinīgi vērtē to, ka visi atzinumi par 2019. finanšu gadu, kurus neatkarīgi ārējie revidenti sniedza politiskajām grupām, bija bez iebildēm;

Eiropas politiskās partijas un Eiropas politiskie fondi

197. norāda, ka Iestāde tika izveidota 2016. gadā un tās uzdevums ir izvērtēt reģistrācijas pieprasījumus, reģistrēt jaunas Savienības partijas un fondus, uzraudzīt to finansējumu un piemērot sankcijas pienākumu neizpildes gadījumos; norāda, ka 2017. gadā Iestāde sāka darboties pilnā apmērā;

198. norāda, ka 2018. gads bija pirmais gads, kad tika īstenotas visas Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 ([19]) daļas, jo īpaši attiecībā uz Iestādes lomu; konstatē, ka saskaņā ar minēto regulu Iestāde 2019. gadā pirmo reizi pārbaudīja Eiropas politisko partiju un fondu pārskatus par 2018. finanšu gadu;

199. norāda, ka saistībā ar 2019. gada Eiropas vēlēšanām Iestāde kopā ar DG FINS izstrādāja principu kopumu, lai būtu iespējams īstenot Eiropas politisko partiju tiesības rīkot kampaņas Eiropas vēlēšanās, vienlaikus nosakot to ierobežojumus; atzīst regulas rakstura radītās praktiskās grūtības un uzsver, ka tā ir jāpārskata; konstatē, ka sankcijas tiek piemērotas automātiski, un norāda uz nepieciešamību uzlabot proporcionalitāti un elastību;

200. atzinīgi vērtē Iestādes virzību uz lielāku pārredzamību, tostarp to, ka gada darbības pārskats par 2019. gadu 2020. gadā pirmo reizi tika publicēts, nenosakot ierobežojumus attiecībā uz tā publiskošanu, un atzinīgi vērtē Iestādes direktora piedalīšanos ikgadējā uzklausīšanā saistībā ar Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanu, kas notika 2020. gada 16. novembrī;

201. aicina Iestādi nodrošināt, lai informācija par Eiropas politisko partiju un fondu reģistrāciju un finansiālo stāvokli būtu maksimāli publiski pieejama lietotājdraudzīgā, pilnīgā un atjauninātā veidā;

202. norāda, ka 2019. gadā budžeta 4 0 2. postenī iekļauto apropriāciju izlietojums bija šāds ([20]):

Partija (2019)	Saīsinājums	Pašu resursi	EP galīgā iemaksa ([1])	Ieņēmumi kopā	EP iemaksa, % no atmaksājamiem izdevumiem (maks. 90 %)	Ieņēmumu pārpalikums (pārvietošana uz rezervi vai zaudēšana)
Eiropas Tautas partija	PPE	1 751 449	13 433 000	15 184 449	90 %	116 515
Eiropas Sociālistu partija	PES	1 091 101	8 405 284	9 496 385	90 %	115 131
Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienība	ALDE	851 728	4 848 119	5 699 847	90 %	801 704
Eiropas Zaļo partija	EGP	539 667	3 471 165	4 010 832	90 %	603 669

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 317, 4.11.2014., 1. lpp.).
([20]) Visas summas tūkstošos EUR.

Partija (2019)	Saīsinājums	Pašu resursi	EP galīgā iemaksa ([1])	Ieņēmumi kopā	EP iemaksa, % no atmaksājamiem izdevumiem (maks. 90 %)	Ieņēmumu pārpalikums (pārvietošana uz rezervi vai zaudēšana)
Eiropas Kreiso spēku partija	EL	312 832	1 772 817	2 085 649	90 %	—
Eiropas Demokrātu partija	PDE	100 944	671 170	772 114	90 %	49 246
Eiropas Brīvā apvienība	ALE	200 053	1 219 623	1 419 676	90 %	55 400
Eiropas Konservatīvo un reformistu partija	ECR partija	607 157	3 493 333	4 100 490	90 %	158 166
Eiropas Kristiešu politiskā kustība	ECPM	140 512	1 000 214	1 140 726	83 %	—
Identitātes un demokrātijas partija	ID partija	114 250	615 067	729 317	90 %	—
KOPĀ		5 709 693	38 929 792	44 639 485		1 899 831

Piezīmes

Piezīme ([1]): to veido 2018. gada galīgā finansējuma otrā daļa un 2019. gada galīgā finansējuma pirmā daļa saskaņā ar Prezidija 2021. gada 18. janvāra lēmumu.

203. norāda, ka 2019. gadā budžeta 4 0 3. postenī iekļauto apropriāciju izlietojums bija šāds ([21]):

Fonds (2019)	Saīsinājums	Partija, ar kuru saistīts	Pašu resursi	EP galīgā dotācija	Kopā ieņēmumi	EP dotācija, % no attaisnotajām izmaksām (maks. 95 %)	Ieņēmumu pārpalikums (pārvietošana uz rezervi vai zaudēšana)
Wilfried Martens Eiropas studiju centrs	WMCES	PPE	622 669	5 971 543	7 433 520	95 %	255 171
Eiropas Progresīvo pētījumu fonds	FEPS	PES	662 446	5 142 293	5 906 538	92 %	—
Eiropas Liberālais forums	ELF	ALDE	202 565	1 798 601	2 114 273	95 %	90 914
Eiropas Zaļais fonds	GEF	EGP	79 513	1 368 333	1 484 738	95 %	—
Pārveido Eiropu	TE	EL	110 698	1 096 144	1 217 889	92 %	7 401

([21]) Visas summas tūkstošos EUR.

Fonds (2019)	Saīsinājums	Partija, ar kuru saistīts	Pašu resursi	EP galīgā dotācija	Kopā ieņēmumi	EP dotācija, % no attaisnotajām izmaksām (maks. 95 %)	Ieņēmumu pārpalikums (pārvietošana uz rezervi vai zaudēšana)
Eiropas Demokrātu institūts	IED	PDE	23 261	421 786	472 185	95 %	—
Coppieters fonds	Coppieters	ALE	84 666	534 179	618 845	95 %	38 624
Jauns virziens – Eiropas Reformu fonds	ND	ECR partija	253 558	1 636 452	1 995 962	95 %	—
Sallux	SALLUX	ECPM	23 537	365 590	448 654	95 %	3 282
Identitātes un demokrātijas apvienības fonds	ID fonds	ID partija	23 000	436 999	978 653	95 %	—
KOPĀ			2 085 913	18 771 920	22 671 257		395 392

204. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2021. gada beigās pārskatīt Regulu (ES, Euratom) 2018/673 ([22]) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu nolūkā iet tālāk par pašreizējo mērķi pievērsties finansēšanas un pārredzamības noteikumiem un atvieglot reģistrācijas nosacījumus, kas noteikti Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 3. pantā, un atļaut visu Savienības pilsoņu līdzdalību, lai nodrošinātu iekļaujošāku Eiropas līmenī aktīvo politisko partiju pārstāvību;

205. ar bažām norāda, ka Regulā (ES, Euratom) 2018/673 uzskaitīto prasību dēļ vairākām pašreizējām transnacionālām politiskajām partijām, kas darbojas Eiropas politikā un ir pārstāvētas Parlamentā, nav atļauts oficiāli reģistrēties kā Eiropas politiskajām partijām un tādējādi tiek likti šķēršļi mazāku politisko partiju demokrātiskai pārstāvībai Eiropas līmenī; tāpēc ierosina, ka Eiropas Komisijai līdz 2021. gada beigām būtu jāiesniedz vērienīgs reformas priekšlikums.

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 3. maija Regula (ES, Euratom) 2018/673, ar ko groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 114 I, 4.5.2018., 1. lpp.).